UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly West of Winnipeg
10967 - 97 Street
Edmonton, Alta., Canada
Phone 422-5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата в Канаді — $6.00
Окреме число: 20 центів
Поза Канадою: $7.50
Зміна адреси: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

19 КВІТНЯ
Число No 16
Тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLV VOL. XLV
APRIL 19, 1973

„Єдність усього Українського Народу, єдність нашої Церкви"

І НЕ БИТЕСЯ, ГОСПОДЬ НАД НАМИ

Саме напередодні відвідин Блаженнішого Иосифа VII в Едмонтоні — натягнула з-півночі хвиля холодного повітря і в п'ятницю, 13 квітня 1973 р. став падати з самого ранку дощ з снігом; опісля ж сипнув сніг, а морозний вітер з метелицею заморозив райдужні, весняні усмішки українців Едмонтону й Алберти, які під один такт приспішеного биття сердець українців в Австралії та Новій Зеляндії, що виткали з них найчудовіший малиновий килим під стопи Найбільшого Сина Українців, „єдиномислієм та однодушно" з нетерпінням ждали на приїзд Блаженнішого Иосифа VII. О Боже! Щоб бодай завтра, в суботу 14 квітня перестав падати сніг, що ним завіяло хідники до хатів навіть на 2-3 стопи і довелось добре пріти, щоб прочистити його. Тому кожний з нас радів, коли в суботу ясне сонце пробивалось з-поза хмар, а холодний вітер пригадував увесь день, що може знівечити зелену травичку попід стінами хат. Тому й були оправдані побоювання, що на міжнародньому летовищі в Ніску, біля 20 миль на-південь від Едмонтону, може бути менше число авт, ніж кожний з нас сподівавсь би в погідну, весняну днину. На щастя всі побоювання виявились безосновними. Просторий майдан заповнений так, що нема місця вільного, де можна би запаркувати авто. Слава Богу за все! Поспішаю чим швидше, щоб дістатись найближче входу з летовища. На коридорах просторого будинку летовища домінує всевладно українська мова, довкруги усміхнені обличчя знайомих і приятелів, представників організацій, товариств й установ, дорослих та молоді, пань і панів, пан-отців з Едмонтону, а в усіх радість сяє з облич. За хвилину дістаю карту вступу до вітальні на першому поверсі, де вже свобідно розмовляють миряни і пан-отці парохи з Владиками: митрополитом Максимом, єпископами: Ісидором з бородою, Андрієм (без бороди) та незнайомого ще, молодого, енергійного і високого, Кир Василія (Лостина) з Філядельфії, що з ним і довелось познайомитись підійшовши до усміхненого митрополита Максима. За хвилину з'являється Блаженніший Иосиф VII в товаристві голови єпархіяльної управи БУК і ділового комітету д-ра М. Снігуровича і митрофорного о. протоієрея та канцлера М. Сопуляка, бо Владика Ніл, який приїхав з Його Блаженством з Ванкуверу, поспішив наперед, щоб привітати Найдостойнішого Гостя в вітальні, як ієрарх-господар. За Блаженнішим похилий уже о. Бартман з Ванкуверу та молодий, усміхнений секретар Верховного Архиєпископа, новововисвячений о. д-р П. Стецюк. Під голосні оплески ввійшов до вітальні кардинал Йосиф VII, якого привітав Владика Ніл словами:

Ваше Блаженство! Ми тут в Едмонтоні, престольнім місті едмонтонської єпархії. Едмонтонці вже удруге мають щастя вітати Вас в своєму місті; перший раз в 1968 р. (з нагоди конґресу українців католиків), а тепер другий раз - 1973 р. Вітають Вас у першій мірі діти Едмонтону, які виросли вже тут у Канаді, як п'яте чи шосте покоління; їхні батьки і всі парафії Едмонтону (та єпархії). Маючи глибоку віру в Бога, привязання до УКЦеркви, а також глибоку пошану до українського обряду, вони збудували тут в Едмонтоні 8 церков, а в околицях Едмонтону і кругом цілі десятки. Коли 1968 р. Ваше Блаженство були тут в Едмонтоні, то одного разу в своїй подорожі поза Канадою Ви висловили такі слова, а вони знаменні: „Я був в Едмонтоні, я бачив переповнену катедру, я бачив там повно людей, а вони слухали

(закінчення на стор. 3.)

Молитися за переслідуваних

Папа Павло VI в промові до прочан, зібраних на площі св. Петра в Римі, закликав до молитов за християн, переслідуваних за віру в комуністичних країнах. Папа підкреслив, що зокрема в перед-великодному часі треба молитися за переслідуваних комуністичними режимами, бо ці люде не зможуть належно відсвяткувати цього врочистого свята.

Дехто припускає, що Папа говорив про переслідування в комуністичних країнах у зв'язку з розстрілом священика в Альбанії за охрищення дитини.

ЧИТАЧІВ НАШИХ, ЩО СВЯТКУЮТЬ ВЕЛИКДЕНЬ ЗА НОВИМ КАЛЕНДАРЕМ, ЩИРО ВІТАЄМО З НАЙБІЛЬШИМ СВЯТОМ

Христос воскрес

Заповідають вибори в червні

Кол. прем'єр Дж. Діфенбейкер заповів, що чергові федеральні вибори відбудуться в червні. Своє предсказання кол. прем'єр опирає на тому, що головний керівник для федеральних виборів розіслав до всіх федеральних виборчих округ всі матеріяли, потрібні для переведення виборів. Запитаний в цій справі прем'єр П. Трюдо заявив, що висилка матеріялів для переведення виборів є звичайною рутиною. Керівник для федеральних виборів завжди висилає заздалегідь всі виборчі матеріяли, щоб місцеві виборчі керівники мали їх під рукою, як будуть проголошені вибори. Але вибори, покищо, непредбачені.

Але є й інші познаки, які можуть вказувати, що федеральні вибори можуть бути незабаром. Недавний опит канадської публіки виявив, що популярність партії НДП зросла на 4%, а ліберальної партії на 2%. Зате впала популярність консервативної партії на 6%. Тому, що ліберальна партія й партія НДП співпрацюють в федеральному парляменті, вони й можуть вирішити, що прийшов догідний час на переведеня виборів, бо вони зможуть дістати більше голосів.

Комуністичні країни теж допомагають

СССР виплатив на допомогу недорозвиненим країнам у 1971 р. 791 мільйонів долярів, а в 1972 р. 659 мільйонів долярів. Китай виплатив у 1971 р. 492 мільйонів долярів, а в 1972 р. 287 мільйонів долярів.

Протягом минулих 19 років СССР виплатив на допомогу недорозвиненим країнам 7 мільярдів 824 мільйони долярів, а Китай два мільярди 347 мільйонів долярів.

За 19 років Комуністичні країни: СССР, Китай, Болгарія, Чехословаччина, Східна Німеччина, Угорщина, Польща та Румунія виплатили на допомогу недорозвиненим країнам 14 і пів мільярда долярів.

Повінь в Онтаріо

Зливні дощі та вітри примусили мешканців багатьох міст та містечок у Онтаріо залишити свої доми й шукати пристановища в безпечному місці. Лише в околиці Віндсор понад 2,000 осіб мусіли втікати зі своїх домів. Вода залила тисячі акрів урожайної землі та понищила багато будинків, які позаливала. Вода доходила місцями в хатах до висоти шість стіп. Для рятування мешканців із домів, що їх залила вода, треба було користуватися човнами. Рятунок утруднював сильний вітер, що віяв декуди зі скорістю 50 миль на годину.

• **Два американські** астрономи відкрили далеку зорю „квасар", яка віддалена від Землі на прибл. 10 мільярдів світляних років. Вона жене в напрямі від Землі зі скорістю 177,000 миль на секунду, тобто майже так, як світло (186,000 миль на секунду).

• **Хорватські імігранти в** Австралії, що є противниками теперішного югославського уряду, вчинили кілька нападів на югославянські представництва в Австралії. В зв'язку з тим австралійська поліція перевела арешти серед хорватських поселенців у Австралії.

• **На Середземному морю є** тепер прибл. 60 совєтських воєнних суден, а між ними судна з ракетними бомбами. назви суден на Середземному морю є написані латинськими літерами.

• **До Куби виїхало тепер 27** американських хлопців та 24 американські жінки, які мають працювати на Кубі при будовах й познайомитися з програмою комуністичної партії.

Едмонтон вітає щиро

ВЕРХОВНОГО АРХИЄПИСКОПА ИОСИФА VII
ВЕЛИКА УЧАСТЬ ВІРНИХ В БОГОСЛУЖБІ ТА НА БЕНКЕТІ

Відвідини Верховного Архиєпископа й Кардинала Иосифа (Сліпого) в Едмонтоні були для всіх вірних Української Католицької Церкви Едмонтону святочною подією. Численна участь вірних на летовищі, в Службі Божій та на святочному бенкеті була виявом щирої радости та сердечности, що її рідко зустрічається.

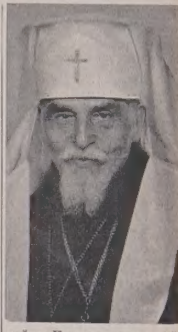

Хоч в суботу вечором то була відносно пізна пора, бо майже дев'ята година вечора, на едмонтонському міжнародньому летовищі зібралося прибл. 500 осіб, щоб привітати Верховного Архиєпископа. Після побуту на Тайвань, а відтак у Японії, Верховний Архиєпископ прибув до Ванкуверу перемучений та недужий (славне „флу") й у Ванкувері був приявний лиш на Службі Божій, а зате в часі прийняття в його честь лежав, хворий, у ліжку. Були навіть побоювання, що він не зможе прибути до Едмонтону. Одначе в останній хвилині, хоч недужий, порішився їхати до Едмонтону, щоб не розчарувати вірних. На привітання Верховного Архиєпископа прибули всі канадські Владики та Преосв. Василій (Лостин) з Філядельфії, як висланник недужого Митрополита Амвросія (Сенишина). Привітання та промови Верховного Архиєпископа на летовищі друкуємо в цьому числі в формі окремого репортажу. Після привітання, Верховний Архиєпископ в супроводі поліційної ескорти та довгого ряду автомобілів, переїхав до Едмонтону, де замешкав у Єпископській резиденції Преосв. Ніла.

В неділю, 15 квітня катедральний храм був заповнений вірними вщерть ще далеко до Служби Божої. Щоб вможливити участь в Службі Божій, що її служив Верховний Архиєпископ у катедральному храмі св. Иосафата, як найбільшому числу вірних, заінстальовано в підвалі церкви телевізійні апарати („сіркут телевіжен"), за допомогою яких передавано Службу Божу з церкви до підвалу. Хоч і церква й підвал були битком набиті, багато вірних мусіло стояти в часі Служби Божої назовні церкви, бо в середині не було для них місця.

Службу Божу сослужили з Верховним Архиєпископом ВПреосв. Митрополит Максим (Германюк), Преосв. Ніл (Саварин), Преосв. Ісидор (Борецький), Преосв. Андрей (Роборецький) і Преосв. Василь (Лостин) та о. митрат М. Сопуляк і о. В. Дрібненький ЧСВВ. Діяконували: митр. радник о. В. Тарнавський та о. Б. Снігурович. Співав катедральний хор під орудою п. М. Іваника. В часі Служби Божої сотні вірних приступили до св. Причастя.

В понеділок, 16 квітня вечером Верховний Архиєпископ мав зустріч з представниками організацій молоді в залі УНД-ому, що, заповнений вщерть молоддю, неначе й сам відмолоднів.

Святочний бенкет на пошану Верховного Архиєпископа в едмонтонському готелі МекДоналд, стягнув понад 700 осіб, а десяткам осіб прийшлося відмовити квитків, бо не стало місця. Бенкет вшанували своєю приявністю український греко-православний Владика Андрій (Метюк), прем'єр Алберти П. Логід, мейор Едмонтону д-р Айвор Дент, провінційні посли та представники майже всіх едмонтонських українських організацій.

В середу, 18 квітня Верховний Архиєпископ мав зустріч з українською шкільною дітворою в школі О'лірі в Едмонтоні, де були приявні теж діти латинського обряду. Того дня вечером відбулася зустріч Верховного Архиєпископа з членами почесного та ділового комітету в Єпископській резиденції. Хоч Верховний Архиєпископ ще вповні не видужав зі своєї хвороби і більшу частину дня проводить у ліжку, він не відмовляється від запланованих відвідин та участей в різних імпрезах, запланованих у зв'язку з його відвідинами.

В четвер, 19 квітня Верховний Архиєпископ від'їхав до Саскатуну, прощаний на летовищі представниками української едмонтонської громади.

Завдяки дбайливій лікарській опіці д-ра М. Снігуровича, стан здоров'я Верховного Архиєпископа значно поправився й можна сподіватися, що він зможе дальшу частину своїх відвидин в Канаді відбути згідно з уложеним пляном.

На каблевій Ті-Ві

АРХИЄРЕЙСЬКА СЛУЖБА БОЖА

Едмонтонські каблеві телевізійні станції будуть передавати Службу Божу, що її служив Верховний Архиєпископ в неділю, 15 квітня в едмонтонській катедральній церкві св. Иосафата в п'ятницю, 20 квітня. К'ю-Сі Ті Ві в год 5.30 попол., а Капітал кейбел Ті Ві в год. 7-ій вечора.

ІЗРАЇЛЬСЬКІ ВОЯКИ НАПАЛИ НА БЕЙРУТ

Спеціяльні відділи ізраїльських вояків напали на станицю палестинських терористів в центрі столиці Ливану-Бейрут й вбили, або поранили 50 арабських терористів, а між ними трьох членів проводу палестинської терористичної організації.

Друга група вояків знищила семиповерховий будинок, в якому містилася станиця терористів, а кромі того забрала багато документів про діяльність терористів. На основі знайдених документів ізраїльська поліція перевела арешти серед членів та прихильників палестинських терористів у Ізраїлі.

Зухвалий напад ізраїльських вояків викликав велике обурення в цілому арабському світі, а зокрема в Ливані, де, наслідком того, уступив ливанський прем'єр.

Коротки вісти

• **Протягом трьох перших** місяців цього року канадські фабрики автомобілів випустили 435,964 автомобілів, в порівнанні з 378,623 автомобілями, що їх збудовано в тому самому часі минулого року.

• **Від жовтня м.р.** в провінції Саксачеван зібрано понад 4,000 старих автомобілів, викинених на смітники. Їх спрасовано й переслано до фабрик заліза до перетоплення.

• **Минулого року прибуло** до Канади 122,006 імігрантів, на 106 імігрантів більше, як в 1971 р.

• **Уряд провінції Квебек** призначив 100 мільйонів долярів на пропаганду навчання французької мови та для заохоти дітей імігрантів у Квебеку ходити до французьких шкіл.

• **Німецький канцлер В.** Брандт прибуде 7 червня на триденні відвідини до Ізраїля, щоб перевести розмови з ізраїльськими міністрами та звидіти країну.

• **В США вилила ріка** Міссісіпі та її доплиии, заливаючи 7 мільйонів акрів землі. Шкоди перейдуть суму 75 мільйонів долярів.

• **Уряд Лібії передає** Єгиптові 60 бойових реактивних літаків, які він закупив у Франції. Крім того. Лібія мабуть передасть Єгиптові ще дальших 40 літаків того самого типу.

• **Норвезький** уряд викинув одного совєтського дипломата, що стояв у зв'язках із норвезьким студентом, який працював в совєтській амбасаді й вів шпигунство на користь СССР. Студента засуджено на сім років тюрми.

• **Уряд Ізраїля** заборонив жидам купувати землю та будинки на землях, що перед 1967 р. належали до мешканців арабських держав, а тепер належать Ізраїлеві. Припускають, що уряд не хоче собі утруднювати мирових переговорів з арабськими державами.

• **Президент Румунії Н.** Чаушеску побував з триденними відвідинами в Голляндії. Він перевів розмови з міністрами та оглянув деякі промислові підприємства.

• **Уряд США ухвалив** виплатити 31 мільйонів долярів допомоги жидівській агенції, яка займається еміграцією жидів із СССР до Ізраїля.

• **Дочка Сталіна Светляна** дістала тепер судовий розвід від свого останнього чоловіка американського інженера В. Петерса, з яким розійшлася перед 18 місяцями. Дочка Петерсів залишилася зі Светляною.

• **В Швайцарії** розбився у сніжній бурі англійський чартеровий літак, яким 146 англійських жінок їхало на передвеликодні закупи в Швайцарії. 106 осіб, в тому й деякі стюардеси, згинули в катастрофі.

В суботу, 3 лютого ц.р. з причини несправности в системі опалювання згорів історичної вартости великий будинок Гемілтона, що його купили наші Сестри Служебниці 1967 р. Згоріло 34 кімнат з чудово паркетною підлогою.

Триповерховий будинок згорів до тла. Втрати оцінюють на кілька мільйонів долярів.

Сусідні будовь — Дівоча Академія й будинок для старших віком осіб не пошкоджені.

ВЕЛИКДЕНЬ

29 квітня

ДІЯННЯ АПОСТОЛІВ: зач. 1

Першу розповідь написав я, Теофіле, про все, що почав Ісус діяти і навчати, аж до дня, коли вознісся, наставляючи вибраних Святим Духом апостолів, перед котрими і являвся живий після своїх страждань у многих ознаках, через сорок днів показуючись їм і говорячи про царство Боже; з котрими і їв і приказав їм з Єрусалиму не виходити, а ждати обітниці Отця, що ви її чули від мене. Бо Іван хрестив водою, а ви будете хрещені Духом Святим після цих небагатьох днів.

А вони, коли зійшлися, питали його, кажучи: Господи, чи під цей час привернеш царство Ізраїлеві?

І сказав до них: Не ваше діло знати часи і хвилі, котрі Отець положив у своїй власті. Але приймете силу, коли зійде на вас Дух Святий, будете мені свідками в Єрусалимі і у всій Юдеї, і Самарії і аж до краю землі.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД ІВАНА: зач. 1

Споконвіку було Слово і Слово було в Бога і Слово було Бог.

Воно було споконвіку в Бога. Все через нього постало, і без нього ніщо не сталось, що лише постало.

В ньому було життя, а життя було світлом людей. І світло в темряві світиться, і темрява не обгорнула його.

Був чоловік, післаний від Бога, — йому ім'я Іван; він прийшов на свідчення, щоб засвідчити про Світло, щоб усі вірували через нього.

Не був він світлом, а щоб посвідчити про Світло; був Світло правдиве той, що просвічує кожну людину, що приходить на цей світ.

На світі був, і світ став через нього, і світ його не пізнав.

До своїх прийшов, і свої не прийняли його; а всім, що прийняли його, дав силу їм дітьми Божими стати, тим, що вірують в ім'я його.

Ті, що не з крови ні від хотіння тіла, ні від хотіння чоловічого, але від Бога родились.

І Слово стало тілом і поселилось поміж нами, і ми бачили славу його, славу як Єдинородного від Отця, повне благодаті й істини.

Іван свідчить про нього і кликав, говорячи: Це той, що про нього я говорив: Той, що після мене йде, поперед мене був, бо був перше, ніж я.

І з повноти його ми всі прийняли — і то благодать за благодаттю.

Закон бо Мойсеєм був даний, а благодать та істина через Ісуса Христа сталася.

---o---

Короткі церковні вістки

Єпископський Ординаріят у Мюнхені повідомив, що будова українського катедрального храму почнеться цього року. При катедрі буде також парафіяльний будинок і культурно-освітній центер.

Єпископський Ординаріят звернувся до Апостольського Престолу та німецької католицької ієрархії з проханням про фінансову допомогу. Досі німецький католицький Архиєпископ Мюнхену подарував площу під будову храму, вартости понад пів мільйона долярів.

СЛІДАМИ ХРИСТА

о. М. НИЧКА ЧСВВ

III

ІСУС ПЕРЕД РЕЛІГІЙНИМ СУДОМ СВОЇХ...

Зв'язаного Христа повели на суд, апостоли розбіглися. Сповнилося його предсказання: „ударять па стиря, розбіжиться отара."

Суд ніколи не видав несправедливішого засуду, як у Велику п'ятницю.

Христа засудив релігійний суд своїх, цей несправедливий засуд потвердив світський, римський суд, який визнав Христа три рази невинним.

„До своїх прийшов і свої його не прийняли" — болючі слова св. Івана. А в них є зміст життя Месії.

ІСУС ПЕРЕД АННОЮ

По півночі привели Христа до двору Первосвященника. Первосвященник Каяфа був зайнятий підготовкою процесу проти Ісуса й тому Христа завели до Анни. Він не був уже Первосвященником, але був тестем Каяфи й тішився великою повагою серед священства.

Анна запитав Ісуса про його науку та учнів.

Христос спокійно й речево відповів: „я навчав публично, в синагогах, нічого тайно не вчив. Поспитай тих, що мене слухали". Христос зробив натяк, що переслухування є протизаконе, бо нема свідків.

Анна не сподівався такої відповіді, й не знав, що сказати.

Тоді один слуга прискочив до Христа й з усієї сили вдарив його в обличчя із словами: „це так ти відповідаєш Первосвященикові?"

То був перший удар у Христове обличчя.

Христос відізвався спокійно: „якщо я зле сказав, докажи! Якщо ж добре, то чому мене б'єш?"

Анна відіслав Ісуса до свого зятя Каяфи, що був того року на уряді Первосвященика. Каяфа жив у тому самому будинкові, на другому крилі.

ПЕРЕД КАЯФОЮ

У домі Каяфи зібралися члени жидівської Ради — Синедріон. Тут офіційно розпочався процес проти Ісуса.

Члени суду сиділи півколесом, предсідник сидів посередині. Обабіч сиділи два писарі, що нотовали перебіг процесу. Ув'язнений стояв насередині. Синедріон числив 71 членів, але не могло бути менше, як 23, бо суд був протизаконний і засуд неважний. Свідків переслухали наперід, опісля переслухували ув'язненого. Якщо 36 суддів голосувало, що в'язень невинний — його випускали. Якщо 36 уважали за винного — суд відкладали до другого дня.

Христа переслухували два рази: вночі й раннім ранком. На нічному переслуханні були ті, що належали до найзавзятіших ворогів Христа. На ранішньому засіданні були три групи, що становили Жидівську Раду.

Зербовані свідки не годилися в своїх свідченнях. Що один казав, то інший заперечував. Але знайшлися такі два, що свідчення їх були собі близькі, прослова Христа: „можу знищити святиню цю і в три дні відбудую її'. Ці слова сказав Христос тому два роки, вигнавши торгівців із святині. Всі знали, що він говорив тоді про своє тіло.

Хитрий Каяфа рішається на драстичний крок: він встає зо свого місця й питає: „нічого не відповідаєш на закиди?" А Ісус мовчав. Тоді Каяфа урядово й урочисто запитує: „закликаю тебе Богом живим, скажи нам: чи Ти Христос Син Божий?"

Тоді Христос свідомий себе відказав: „Ти сказав!" Та ще додав: „від тепер побачите Сина Чоловічого по правиці Бога". Ув'язнений поволі виявляв себе. Тепер усі питали: „отже, ти Син Божий?!" Відповідь Христа була ясна й тверда: „Самі ж кажете, що я є ним!"

Каяфа роздирає свою одежу й кричить: „хулу сказав. Він богохулить! Нащо нам свідків. Ви чули хулу. Що думаєте?"... А вони всі закликали: „він винен смерти!"

Видано одноголосний засуд: Христа засуджено на смерть за богохульство.

Усі присутні судді голосували за присудом смерти.

ПЕТРО НЕ ВИДЕРЖАВ ПРОБИ

У цю ніч усе звернулося проти Христа та його учнів.

Апостоли розбіглися, а Учителя повели до міста. Туди спрямував свої кроки й Петро та Іван. Вони хотіли знати, чим те все закінчиться.

Св. Іван не мав труднощі ввійти до двору Первосвященика. Він мав там знайомих. За ним скрадався Петро. Іван шепнув щось дверниці й вона пропустила й Петра. Вона напівіронічно сказала: „чи й ти не один із учнів того чоловіка?". Петро відповів: „не знаю, що говориш", і швидко пішов на подвір'я. У Єрусалимі в квітні ночі бувають холодні. Тому сторожа розклала вогонь та грілася при ньому. В цю товпу слуг замішався й Петро. Влізлива дверниця прийшла сюди й тут виявила своє підозріння. Тепер Петром заінтересувалися й інші, що провокативно розпитували його про Учителя. Він заперечував своє знайомство з Христом.

Знайшовся один, що бачив Петра в Городі й почав кричати: „я ж бачив тебе в городі з ним." Тепер Петро був у небезпеці, тим більше, що цей був родичом того, що йому Петро відтягав вухо. Петро почав клястися й божитися, що не знає чоловіка, що перший раз чує про нього. Ще не кінчив Петро своєї присяги, а півень пяів другий раз...

Та слуги покинули Петра, бо якраз виводили з судової залі Христа. Петро виразно чув піяння півня й в його ухах забриніли тепер слова Учителя: „поки півень запіє двічі, ти тричі виречешся мене." Якраз сюди провадили Ісуса й він поглянув на Петра своїм поглядом.

Петро вибіг і „гірко заплакав".

ЮДА ПОВІСИВСЯ

Вістка про засуд Христа рознеслася по місті. Довідався про те й Юда. У його душі зродилося замішання вже тоді, як Учитель промовив до нього: „Юдо, поцілунком зраджуєш Сина Чоловічого?" Тепер в його уяві показалася підлість його вчинку. Він нічого й нікого не бачив і про ніщо не думав. А ті срібняки пекли його вогнем. І він, вхопивши свій мішечок, побіг до Первосвящеників й закричав: „я згрішив, я продав невинного" кинув мішечок із срібняками й вони розсипалися по долівці. Та старші народу були холодні, вони з погордою відповідають: „що нам до того, це твоя річ".

Він пішов та повісився...

А срібняки лежали на підлозі. І зробили раду, що зробити з ними. Не годилося їх брати в церковну скарбону, бо це „гроші з брудної торгівлі". І врадили, щоб за них купити поле, де хоронили б померлих чужинців. Тоді слуги позбирали срібняки й купили за них „гончарове поле" та ще перезвали його на поле крови".

ХРИСТОС ІГРАШКОЮ В РУКАХ СЛУГ

А Христос був у пивниці дому Первосвященика, де мусів він ждати до раня, коли мали завести його до римського намісника, що мав потвердити присуд смерти, який виніс жидівський суд.

Христа сторожили там слуги. Тяжка це була ніч для Христа.

„Тоді вони почали плювати йому в обличчя та бити кулаками. Інші ж били його в обличчя й промовляли: пророчи нам, Христе, хто тебе вдарив" — (Євангелист Матей).

„Слуги били його в обличчя" — (св. Марко).

Св. Лука записав: „бючи його, знущалися над ним і накривши, питали: „пророкуй, хто вдарив тебе". І багато іншого, глузуючи, говорили до нього."

ВІСТІ З САСКАЧЕВАНСЬКОЇ ЄПАРХІЇ

В четвер, 19-го квітня, година 10:40 вечора стріча Їх Блаженства на летовищі в Саскатуні.

В неділю, 22-го квітня, година 10:30 рано Блаженніший Кир Йосиф в асисті нашої єпархії — Канади та духовенства відслужить Архиєрейську Службу Божу в катедрі св. Юрія в Саскатуні.

В понеділок, 23-го квітня, година 11:30 рано Їх Блаженство Кир Йосиф відвідає Дім св. Йосифа для старців і немічних в Саскатуні.

В понеділок, 23-го квітня, година 6:30 вечора стріча Їх Блаженства з духовенством Саскатунської єпархії та вечеря в Інституті Андрея Шептицького в Саскатуні.

У вівторок, 24-го квітня, година 3:00 пополудні Їх Блаженство відвідає Галерію мистецтва в Саскатуні, де огляне виставку української ноші та музейних речей Канади.

У вівторок, 24-го квітня, година 7:30 вечора зустріч Їх Блаженства з вірними Саскатуну в катедральній залі св. Юрія.

В середу, 25-го квітня, година 7:30 вечора стріча Їх Блаженства в катедральній залі з представниками українських організацій.

У Великий Четвер, 26-го квітня, год. 9:00 рано Їх Блаженство в асисті Кир Андрея та духовенства Саскатуну відправить Архиєрейську Службу Божу в катедрі св. Юрія та посвятить миро.

— год. 3:20 пополудні відїзд Їх Блаженства до Вінніпегу.

— год. 7:00 вечора — Утреня Страстей у катедрі св. Юрія.

У Велику П'ятницю, 27-го квітня, год. 10:00 рано виставлення плащаниці в катедрі св. Юрія.

Великдень, 29-го квітня, Архиєрейська Служба Божа в катедрі, год. 8:00 рано.

---o---

Богослуження: квітень – травень

о. П. Шиндюк
10905 - 102 St., Grande Prairie
22. — Райкрофт 8.30 рано; Гренд Прері 11 рано
27. — Норт Стар 10.30
29. — Норт Стар 9.30

Концерт українських пісень і танків: Гренд Прері 5 травня 8 вечора — Монтровз Елементері Скул, 10210 - 99 Ст.; Піс Ривер 6 травня 1.30 попол., Піс Ривер Сентер Стріт Скул; Гай Прері 6 травня 7.00 веч. — Прері Ривер Скул. Хор Дніпро відспіває Сл. Божу в римо-кат. церкві в Піс Ривер 10 год. рано 6 травня.

о. Т. Гурко
P.O. Box 8, Radway Ph. 736-3501
22. — Смокі Лейк
26. — Восетна, 8 вечір Страсти
29. — Восетна 7 рано; Смокі Лейк 10 рано і свячення пасок
6 травня — Радвей, по св. Літургії парастаси на гробах
13. — Восетна, по св. Літургії парастаси на гробах
20. — Смоки Лейк, по св. Літургії парастаси на гробах
27. — Смоки Лейк год. 9 рано
27. — Св. Параскевія 11 рано і парастаси на гробах

о. Д. Гнат
Box 68, Glendon Ph. 635-3741
22. Великдень (н. ст.) — Ст. Павль год. 6 рано; Боннивил год. 11 рано
26. Страсті ст. ст. — Ґлендон год. 7 веч.
27. Положення Плащаниці — Ґлендон год. 11 рано; Айрон Ривер год. 2 попол.
28. — Ґлендон, сповідь попол. і вечером
29. Великдень (ст. ст.) — Ґлендон год. 6 рано; Айрон Ривер год. 11 рано

о. М. Гураль
11525 - 78 Ave., Edmonton
Ph. 436-3018
22. Воскр. ГНІХ — Менлі год. 8 рано
27. Вел. П'ятниця — Рочфорт Брідж год. 10:30; Чергіл год. 12; Карвел год. 2 попол.
29. Воскр. ГНІХ — Карвел год. 5.30 ранку; Чергіл год. 9-та
6 травня — Рочфорт Брідж год. 10.30; по відправі Парастаси на гробах

о. Є. Дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton
22. Воскресення — Ст. Майкел год. 6 рано; Лемонт год. 9.30 р.
24. Світлий Вівторок — Лемонт год. 10 р.
26. Вел. Четвер, Страсти — Восток св. Михайла год. 7 веч.
27. — Восток св. Михайла — положення Плащаниці год. 11 р. і свячення пасок
27. — Делф — положення Плащаниці год. 1 попол.
29. Воскресення — Делф год. 6 рано; Лемонт год. 9.30 р.
30. Світлий Вівторок — Восток св. Михайла год. 9.30 Воскресна Утреня і 10.30 Сл. Б.

о. Ол. Захаріясевич
Box 215, Holden Ph. 688-3835
22. Воскресіння ГНІХ — Голден год. 7 ранком Воскресна Утр., св. Літургія; Голден-фарми год. 12 шполудне свячення лози і чит. св. Літургія
23. — Коперник год. 10.30 Воскр. Утр. і св. Літургія
24. — Дейзленд год. 10.30 Воскр. Утреня і св. Літургія
29. — Голден год. 8.30; Голден-фарми год. 10 Воскр. Утр. і св. Літургія
6 травня — Голден год. 8.30; Дейзленд год. 10.30, спільне свячене і Парастаси
13. — Голден год. 8.30; Коперник год. 10.30, спільне свячене і Парастаси
20. — Голден год. 8.30; Голден-фарми год. 10.30, спільне свячене і Парастаси
27. — Голден год. 10.30 рано, спільне свячене і Парастаси
31. Вознесіння ГНІХ — Голден год. 8.30; Коперник год. 10.30 (празник)

о. Б. Каричек
Box 391, Athabasca Ph. 6752593
22. — Атабаска Воскресна Утр. 9 і Сл. Божа 10; Нью Пайн Крік 12
26. Страсти ГНІХР — Річмонд Парк 6.30 веч.
27. Плащаниця — Атабаска о 4 попол.
28. — Росінгтон, Пасхальна відправа о 5 попол.; Атабаска Воскресіння ГНІХ 12 опівночі
29. Воскресіння Христове — Бойл 6 рано; Просперіті 8 рано; Річмонд Парк 10.30 рано
30. — Росінгтон 10
1. травня — Світлий Вівторок Фрейнс 10

о. Б. Лисак
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890
22. — Великдень — Ллойдминстер 5.30 рано; Файделиті 8.30 рано; Мирнам 10.00 рано.
23. — Мирнам 10.00
24. — Мирнам 10.00
29. — Великдень — Бовелон 9.30 рано; Моркемб 10.30 рано

о. П. Литвин
Two Hills, Alta. Ph. 657-2345
22. — Ту Гилс год. 7; Новий Київ год. 10
26. — Плейн Лейк год. 7.30 веч.
27. — Плейн Лейк, год. 10
28. — Плейн Лейк год. 8 веч.
29. — Ту Гилс, год. 8.30; Плейн Лейк год. 10

о. М. Мартинків
12204 - 113 Ave., Edmonton
20. Вел. п'ятн. — Равнд Гіл 11.00 рано — Плащаниця і сповідь
22. — Воскресення — Кемроз 7.00 рано Воскр. Утреня, Служба Божа, Свячення пасок; Равнд Гіл 10.30 рано Воскр. Утреня, Служба Божа, Свячення пасок
27. — Вел. П'тн. — Гей Лейкс 7.30 по пол. Плащаниця і Сповідь
29. — Воскресення — Гей Лейкс 10.30 рано Воскр. Утреня, Служба Божа, Свячення пасок

о. П. Петришин
Box 83, Redwater Ph. 735-3952
22. — Вог 6 рано; Редвотер 10
23. — Федора 10
24. — Редвотер 9
29. — Редвотер 9; Вог 10.30
6. травня — Редвотер 10.30
13. — Редвотер 9; Федора 10.30
20. — Редвотер 10.30
27. — Редвотер 9; Вог 10.30
31. — Редвотер 9

о. Р. Стародуб
Box 227, Innisfree Ph. 592-3804
22. — Ренфурлі 9.30; Іннісфрі-місто 11.15
29. — Іннісфрі 11 ренч 9.30; Іннісфрі 10 ренч 11 рано
30. — Левой 10.30 (парастас)
1 травня — Менвіл 10.30 (парастас)
6. — Іннісфрі-місто 10 рано
13. — Ренфурлі 10 рано парастаси
20. — Іннісфрі XI ренч 10 рано — (парастас)
27. — Іннісфрі X ренч — парастаси

о. К. Стангрет
Box 322, Vilna Ph. 686-3543
22. Великдень, н. ст. — Вилна год. 7 рано
27. Велика П'ятниця, ст. ст. — положення Плащаниці — Стрий год. 10; Спедден год. 11.15
28. Вел. Суб. — благословлення пасок: Стрий год. 4 поп.; Спедден год. 5 поп.
29. Великдень, ст. ст. — Стрий год. 7 рано; Крейґенд год. 10 рано
30. Світл. Понед. — Спедден год. 10.30
1 травня — Світл. Вівт. — Сокаль год. 10.30

о. І. Черкавський
Box 141, Derwent Ph. 948-3730
22. — Дервент 10.00 Квітна неділя.

САСКАЧЕВАН

о. Гоменко
округа Арран, Саск.
22. — Пеллі год. 8.30 рано Служба Божа й Свячення Лози; Арран-місто год. 10.00 рано Служба Божа й Свячення Лози; Арран-Весна год. 11.30 Служба Божа й Свячення Лози.
23. — Пеллі год. 8.00 рано: свята сповідь; год. 10.00 рано Сл. Божа
24. — Арран-Весна — год. 8 рано свята сповідь; год. 10.00 рано Сл. Божа
25. — Арран-місто год. 8.00 рано свята сповідь; год. 10.00 рано Сл. Божа
26. — Арран-місто год. 8.00 рано свята сповідь; год. 10.00 рано Сл. Божа св. Василія Вел. з Вечірнею; год. 7.30 веч. Утреня Страсна
27. Вел. П'ятниця — Арран-місто год. 9.00 рано Царські Часи; год. 11.00 Вечірня і винесення Плащаниці; Вайт Біч год. 2.00 попол. винесення Плащаниці; Арран-Весна год. 3.30 попол. винесення Плащаниці; Пеллі год. 5.00 попол. винесення Плащаниці; Арран-місто год. 7.30 веч. Утреня Єрусалимська
28. Велика Субота — Вайт Біч год. 8.00 рано свята сповідь; год. 10.00 Сл. Божа Св. Вас. Вел. з Вечірнею, свячення Пасок; Пеллі год. 3.30 попол. Надгробне й свячення Пасок; Арран-Весна год. 5.00 попол. Надгробне й свячення Пасок; Арран-місто год. 7.30 веч. Надгробне й свячення Пасок, св. сповідь
29. Воскресіння ГНІХ — Арран-місто год. 6.00 рано Воскресна Утреня, 7.30 рано Спів. Сл. Божа; Пеллі год. 9.30 рано Утреня Воскресна, 10.30 рано Спів. Сл. Божа; Арран-місто год. 4.00 попол. Вечірня Воскресна
30. — Арран-місто год. 8.00 рано Сл. Божа; Арран-Весна год. 9.30 рано Утреня Воскресна, год. 10.30 рано Спів. Сл. Божа; Арран-місто год. 4.00 попол. Вечірня Воскресна
1. травня — Світл. Вівт. — Арран-місто год. 8.00 рано Сл. Божа; Вайт Біч год. 9.30 рано Утр. Воскр., год. 10.30 рано: спів. Сл. Божа; Арран-місто год. 4.00 попол. Вечірня Воскресна

ЗАМТКИ: 1. — В наступних днях „Світлого Тижня", (2 - 5 травня), богослуження будуть відправлятися тільки в Арран-місті: в год. 7.30 рано: Сл. Божа, а в год. 7.00 вечір: Вечірня Воск. 2. — "Травневі Богослуження" цього року будуть відправлятися в такім порядку: Арран-місто, що дня в год. 7.00 вечір; Пеллі, кожного вівтірка й четверга в год 8.30 вечір, та Арран-Весна, кожної середи в год. 8.30 вечір.

о. Б. Бачинський
822 - 105 St., North Battleford
Ph. 445-2731
22. — Воскресення Г.Н.І.Х. Редізон год. 7 рано (Воскресення Утреня, Сл. Божа і свячення пасок) Норт Баттлфорд, год. 10.30 Служба Божа і роздання лози.
26. Вел. Четв. — Норт Батлефорд Страсти в год. 7 веч.
27. Вел. П'ятниця — Витків год. 10 рано; Норт Батлефорд год. 7.30, виставлення Плащаниці
28. Вел. Субота — Свячення пасок в Норт Батлефорд год. 8 вечером; Медовлейк год. 10 великодна сповідь, год. 11.30 Сл. Божа і свячення пасок
29. Воскресення ГНІХ — Норт Батлефорд год. 10.15; попол. в год. 1.30 у Вітковi

о. В. Фляк
Box 1604, Humboldt, Sask.
Ph. 682-2165
22. — Великдень н. ст. Гамболт 8.00; Бруно місто 10.30
27. — Вел. П'ятниця ст.ст. Бруно 10.30
29. — Великдень ст.ст. Бруно 6.00 рано; Гамболт 9.00
6 травня — Бруно 9.00; Гамболт 11.00
13. — Гамболт 9.00; Бруно-місто 11.00
20. — Леніген 9.00; Гамболт 11.00
27. — Гамболт 9.00; Бруно 11.00
31. Вознесіння Госп. — Волверін 10.30

Травневі молебні: Гамболт четвер і субота, Бруно п'ятниця год. 8.00 вечора.

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.
22. — Вакав 9; Борщів 11
27. Вел. П'ятн. — Плащаниці: Снт. Дж. 9.30, Сокаль 10.30, Вакав 11.30, Прудгом 12.30, Борщів 2
29. Великдень — Прудгом 7 рано; Вакав 10
30. Світ. Пон. — Снт. Дж. 10; Второк — Сокаль 10
6 травня — Вакав 9.30; Снт. Дж. 11.00
13. — Вакав 10
20. — Вакав 9.00; Прудгом 11.00 (хром. празник)
27. — Вакав 9.00; Борщів 11.00

о. С. Юник ЧСВВ
Box 62, Krydor, Sask.
22. — Орлов (квітна неділя) год. 10.00
24. — Орлов год. 10, велик. спов.
25. — Блейн Лейк год. 10, вел. сповідь
27. Велика П'ятниця — Кридор год. 11; Блейн Лейк год. 2; Орлов год. 4
28. — Кридор год. 10, великодна сповідь; Кридор год. 4 свячення пасок
29. Великдень — Кридор год. 8; Блейн Лейк год. 10
30. Вел. Понеділок — Орлов год. 10
1 травня — Вел. Вівторок — Кридор год. 10
6. — Блейн Лейк год. 10
13. — Орлов год. 9; Кридор год. 11.00
20. Празник О. Миколи — Угринів год. 10

---o---

ЦЕРКОВНІ СВЯТА

Юліянський календар:

22 квітня, неділя Квітна. Євпсихія

27 квітня, п'ятниця Велика П'ятниця

29 квітня, неділя Воскресення ГНІХ.

30 квітня, понеділок Світлий Понеділок

1 травня, Світлий Вівторок

6 травня, неділя Томина. Юрія

13 травня, неділя Мироносиць. † Якова

Григоріянський календар:

22 квітня, неділя Воскресення ГНІХ.

23 квітня, понеділок **Світлий Понеділок**

24 квітня, вівторок **Світлий Вівторок**

29 квітня, неділя Томина. Мемнона

30 квітня, понеділок † Якова ап.

6 травня, неділя Мироносиць. Иова

8 травня, вівторок Івана Богослова

9 травня, середа † Перенесення м.св. Николая

11 травня, п'ятниця † Кирила і Методія

13 травня, неділя Розслабл. Гликерії

ПАМ'ЯТНИКИ

з мармуру та граніту, в різних бажаних видах — хрести, плити — та нагробні плити з написами в усіх мовах. Найкращий матеріял, гарантоване виконання, найнижчі ціни, скора достава до всіх місцевостей Алберти.

Жадайте даровних ілюстрованих каталогів.

М. Андріїв

DOMINION GRANITE MEMORIALS LTD
13327 - 97 St., Edmonton Tel.: 476-2176

ОДИНОКЕ УКРАЇНСЬКЕ
ПОХОРОННЕ ЗАВЕДЕННЯ З КАПЛИЦЕЮ, ВІД НІКОГО НЕЗАЛЕЖНЕ,

Даємо особисту та ввічливу послугу. Наші ціни приступні і відповідні до всяких фінансових вимог і обставин.

LEYDEN'S Funeral Homes, LTD.

18 Ave. and 2 St. S. W.
CALGARY 262-9101
and
Claresholm 235-3212

ВЕРХОВНИЙ АРХИЄПИСКОП ПЕРЕД КАТЕДРОЮ СВ. ЙОСАФАТА В ЕДМОНТОНІ, в неділю, 15 квітня. Фото: Едмонтон Джорнал.

Єдність усього . . .

(закінчення з стор. 1.)

так уважно моїх слів, що виглядало, що можна було ходити по їх головах, а вони не порушились би".

З такою ж самою пошаною, щирістю і любов'ю вони нині прийшли привітати Вас. Відлоснї оплески), вітають як Найдостойнішого Гостя (голосні оплески, вітають як найбільшого і найвищого церковного достойника Церкви, вітають Вас також як одного з найкращих Синів одного 50-мільйонового українського народу (голосні оплески).

Ми всі радіємо Вами як новітнім, найбільшим мучеником — ісповідником. Радіємо також Вами як таким, що є героєм найновішої нашої доби, радіємо також Вами як Первоієрархом Української Католицької Помісної Церкви в Україні і по цілому світі. Щиро вітаємо Вас усі Ваше Блаженство (голосні оплески), почувайтесь як у себе в дома, у своїй хаті, серед своїх щиро люблячих дітей як батько (голосні, бурхливі оплески).

В імені Українського Католицького Юнацтва склала п-на Мирослава Самоїл, учителька і голова, найщиріший привіт і найсердечніші побажання, передала китицю червоних троянд. Слава Ісусу Христу! — під оплесками всіх приявних.

Ваше Високопреосвященство, Високопреосвященніші Владики, Дорогі Отці, між якими бачу багато своїх таких давних і добрих знайомих, дорогі гості та й усі Ви, що завдали собі труду, щоб прийти і зустрінути отсю хвилину. Важна вона не так задля моєї особи, яка нині є, завтра минається, але важна є сама хвилина, яку ми назнаменували хвилиною цієї єдности всього Українського Народу, єдности нашої Церкви, що й Преосвященний так слушно підкреслив. Як довго ми не стратимо зі своєї свідомости єдности українського народу, нашої вікової приналежности до нашого обряду, який врятував нам наш нарід, так довго ми можемо бути спокійні. І ось саме одна хвилина за другою, з однієї України переходимо на другу, щоб її відживити, щоб вона стала ще певнішою, щоб у кожному українцеві, який з крови і кости, щоб ця свідомість була в них жива. Живемо серед таких важких і таких незнаних умовин. Адже ж добре орієнтуєтеся, дипломатичні відносини є дуже важкі. Очевидно все те закрите перед нашими очима дипломатичними і політичними тайнами. Але ми мусимо гарячою молитвою звертатись до Господа, щоб ми не стали якоюсь жертвою і по нашім трупі не пройшли вороги. Це мусить в кожному, хто тільки знав, мусить відозватися в його серці, мусить здати собі з того справу, щоб історія, Церква, Господь Бог та й Український Нарід не кинув клеймо на нас, що ми негідно носили в тому тяжкому часі, носили негідно ім'я того великого, славного і страдального народу.

Дай Боже, щоб та хвилина нинішня якраз була тим підйомом, щоб скріпила кожного, хто тільки думає і почуває себе українцем, щоб вона скріпила і додала сили. І небійтеся — сказав ангол. Не бійтеся, Господь над нами і не дасть нам пропасти. Дякую. Спаси Біг! І знаменні слова Його Блаженства покрила буря оплесків, що ними і виявляли якнайкраще свої почування приявні ввесь час підчас промови Блаженнішого, який зійшов у низ, де знов привітали Його численно зібрані приявні українці з головою відділу КУК в Едмонтоні адв. Я. Росляком у проводі такім ж оплесками і вдруге промовив Найдостойніший Гість про велетенське значення сорокового Всесвітнього Євхаристійного Конгресу, зокрема для нас українців, незабутню зустріч з українцями в Австралії, Новою Зеляндією. І підчас цієї промови впали знаменні слова. Я не приїхав за Вашими привітами, я не приїхав за Вашими грішми, але я приїхав по Ваше серце. Чи ж дивно, що в очах усіх приявних блистіли рясні сльози від зворушення, що бились під один такт зболілі серця за долю українського народу і Церкви та й знову буря оплесків зривалась одна за одною. В такому піднесеному настрою від'їхав Блаженніший Йосиф VII в почоті Владик; в такому ж настрою роз'їхались додому по год. 9-ій вечора (літак приземлився точно о год. 8 вечора) всі приявні українці та гості, щоб зустрінути Його Блаженство найурочистіше в неділю, пропам'ятну для кожного з нас, 15 квітня 1973 року в котедральному храмі св. Йосафата.

—o—

ВІДВІДИНИ В ТАЙВАНІ

Десять годин подорожі літаком з Сіднею на північ, тобто понад 5,000 миль, а 500 миль на схід від Гонг Конг, є острів, що його в XVI ст. португальці назвали Формоза тобто Гарний а по китайськи називається Тайван. Це дійсно гарний острів, має коло 14000 квадратних миль, дуже гористий, покритий лісами, клімат підтропікальний з рільничим характером. Колись жили тут автохтони малаяйського походження, але сьогодні їх ледви коло 300,000, мешкають в горах, бо вже від сьомого століття тут прийшли китайці і сьогодні густо замешкали острів — разом 15 мільйонів.

Цей острів в полудневосхідній Азії доперва від 1949 р. став замітний тим, що тут схоронився весь уряд і військо Китайської республіки під проводом Чанґ Кай-ші, коли вони програли змагання з китайськими комуністами під проводом Мао Дзе Тунга. Разом прибули на острів понад мільйон китайців: парлямент, уряд, військо і наукові установи. При помочі американського капіталу почала підноситися економія невеличкого острову. Переведено добрі аграрні реформи, країна почалась індустріялізувати. Сьогодні не тільки експортують рільничі продукти, але також багато мануфактурних матеріялів, хоч вовну мусять спроваджувати з Австралії. Головно продукують тут телевізії, радія, транзистори і т.п.; прим. минулого року експортували 3 і пів мільйона телевізійних апаратів, тобто більше як Японія.

В країні видно велику розбудову на кожному кроці і населення в порівнанні з іншими країнами східної Азії має добробут. Та найбільше вони цінять, що в порівнанні до своїх братів на материку, вони мають свободу і є вільні від комуністичного насильства. Зараз вони переживають дуже трудне політичне положення. Відколи Америка змінила свою політику у відношенні до комуністичного Китаю і комуністичний Китай прийнято до Об'єднаних Націй, багато країн перервали дипломатичні зв'язки з націоналістичним Китаєм, тобто з Тайваном а нав'язали їх з комуністичним Китаєм, з Пекіном. Так недавно зробила це Австралія, в половині березня Еспанія. Навіть Апостольська Столиця — Ватикан, який мав тут свого нунція, хоч представництва цілковито не зліквідував, то пронунція відкликав і мабуть є час вичікування.

Все ж таки положення націоналістичного Китаю на Тайвані не виглядає безнадійне. Перш за все сам Тайван представляє поважну силу мілітарну, а ще більше моральну, бо вони мають свободу і добробут і є притягаючою силою для китайців на материку. Американці також мають свої зобов'язання а ще можливі різні інші політичні комбінації в східній Азії.

Можна тільки подивляти рішучість і оптимізм китайців. Вони сильно працюють, тішаться свободою, плянують на майбутнє і вірять що здобудуть свободу для китайців на материку.

Верховний Архиєпископ Йосиф в супроводі Преосв. Івана Прашка і о. П. Стецюка, в дорозі з Австралії до Канади, рішив відвідати остров Формозу і Японію.

Нашого Первоієрарха шанують не тільки його вірні, не тільки в Римі, але всюди його знають, як незламного ісповідника за віру, за ідеали свободи як визначного богослова, науковця, організатора наукових установ, та очевидно як визначну особистість в Католицькій Церкві. Тому всюди віддають йому належну пошану. Про це можна було наглядно переконатися і відчути в Тайвані, між китайцями, де Кардинал Йосиф приїхав перший раз, здавалося б в цілком чужий світ.

* * *

Коли, дня 23 березня, майже о півночі ми приїхали на летовище Тайпей (столиця Тайвану), там вже чекав місцевий архиєпископ С. Локуанґ, монс. Ф. Колясуінно, виконуючий обов'язки нунція, представник місцевого кард. Юпін-а, кілька священиків і визначних представників уряду з віце-міністром заграничних справ. Всі витали сердечно Верховного Архиєпископа, як голову Української Католицької Церкви, як визначного оборонця людських прав.

* * *

Зараз на другий день (24. 3) монс. Колясуонно з рамени Апостольської Нунціятури дав обід в честь нашого Первоієрарха. На обіді були: Кард. Юпін, місцевий архиєп. С. Локуанґ, архиєп. И. Куо, кілька визначних священиків, науковців, д-р С. Г. Шен, мі-

(закінчення на стор. 6.)

БАТУРИН

Історична повість (75)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

Потішає, що на руїні почнеться нове життя, спалахне теплий огонь, жінки варитимуть страву, собакам знов своє діло буде. Не забуде дід про нікого і про ніщо.

— — — — — — — — —

Сходить з мурів, бо ніч, як привид по пожарищу снується, як тінь всувається до потайника.

Життя, винищене угорі, покищо мусить сховатися вниз, у підземелля.

УКРАЇНСЬКА ДУШЕ!

Чечель з недобитками козацтва крізь гетьманський сад насилу з обложеного Батурина вийшов. Ворожих відділів тут не було. Вороги на досить далеких звідси пунктах вдиралися в город і заливали його.

Попадалися тільки московські варти, кінні й піші чурі погибших царських офіцерів, конюхи, котрі перед кнутами й батогами повтікали з обозу, і всілякий другий хибкий народ. Як вовки студеною зимою крутяться біля хуторів і дворів, щоб зарвати яке теля, або хоч вівцю, так вони мишкували кругом города, чи не кине їм доля який шматок зі свого багатого стола. Гетьманський двір приманював їх зокрема. Казки про його багацтва розпалювали їх уяву. Закрадалися туди, забуваючи про небезпеку. Або пан, або пропав.

Зі сторожами треба було зводити бій. І то скоро, нагло, бо це рішало про життя і смерть. Цеж не будь хто, а полковник Чечель з останками козаків з городу вискакував. Щоб сторожі не подали про це знаку, треба їм навіки затулити рот. Розлюченими звірами кидалися на них, зводили короткий і жахливий бій не пальною зброєю, а ножами, келепами, кулаками і щасливо добігали до Сейму.

Гонив за ними рев добутого городу, що конав на ножах, серед жахливих мук. Гонили за ними зойки різаних жінок і дітей, останні вигуки завзяття хоробрих батуринських оборонців. Червона луна присвічувала їм дорогу, Батурин горів, як мученик на кострі.

А вони втікають!

Чечелеве серце розпадалося на дві половині.

Одна казала: «вертай і гинь разом із другими», друга радила втікати, спасаючи спосібних до дальшої війни козаків. Батурин, це тільки один стан у визвольній боротьбі, хто знає, які бої чекають ще його. Жаль кожного живого чоловіка. Треба щадити кожну мужеську долоню, щоже двигнути меч. Чуття і розум боролися в Чечелевій душі. Розум перемагав. Перейти Сейм, пробратися до Десни, до гетьмана, до Шведів; це було його теперішнє бажання. Кожний козак, якого туди приведе, за сотню вартий — бо він Батурин пережив.

Полковник Чечель провадить свою невелику ватагу. Були тут не тільки сердюки і всяких полків козацтва останки, але й міщани, а навіть дещо черни, що настягалася до Батурина ще перед облогою і переживала недолю цього безталанного міста. Ціла ватага, — одна велика рана, бо ледви чи був тут один здоровий чоловік, один, з котрого не спливалаб кров, один, котрого душа не страдалаб на саму згадку про Батурин. Втомлені, виснажені до останка, з мозками, розпаленими хоробливим жаром, з серцями, повними невисловленого жалю, з очима, в котрих горіла охота помсти, бігли за своїм провідником навманя, обідрані, пів голі, здержуючи насилу стони тіла й ридання душі. Тільки зуби дзвонили, кланцали, як сікачі, і калічили до крови уста.

Деяких покидала сила. Прилишалися, падали на землю зимну, заморожену, на сніг, у болото, тонким ледом, як западня, покрите.

Тратили пам'ять на хвилину, а вернувши до неї, зривалися знову, бігли, хотіли дігнати своїх. Щоб лиш разом, щоб не конати одинцем на вітрах і стужі, на бездорожних полях, серед страху, що кожної хвилини настигне їх погоня. Біжать, падуть, головами розбивають лід, з ран останки крови витікають, не спасти, не спасти їм життя! Обезсилені, з морозом, а не з кровю у жилах лежать у шуварах і лозах понад Сеймом, борикаються зі смертю. Лежать і слухають, як десь далеко скиглить, зітхає, ридає і реве їх безталанний Батурин, як чоловік, що гине і сконати не може. А зпоза Сейму з лугів і очеретів світять, як огники блудні, голодні очі вовків.

Маліє Чечелева ватага. Чий крик зачує полковник, того піднесе з землі, візьме за руку, ратує.

BAYDALA DRUGS

- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)
- Parkdale (Cor. 103 St. & Jasper Ave).
- Royal Alex Place (Cor. 101 St. - 111 Ave.)
- Super B Drug (Cor. 95 St. - 118 Ave.)

— EDMONTON —

"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

НОВЕ ВИДАННЯ

ГРОШІ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ 1917 — 1920, Б. Мартос і Я. Зозуля, вид. Український Технічно-Господарський Інститут, Мюнхен 1972. 103 сторін, 6¾" x 9¾", крейдовий папір, полотняна оправа золоті витиски, 40 сторін ілюстрацій з чого 8 сторін в кольорах. Для книгарнів відповідний опуст. Замовлення і гроші просимо висилати до

UKRAINIAN BOOK STORE
P.O. Box 1640 - 10207 - 97 Street
Edmonton, Alberta, Canada, T5J 2N9

Щадіть безпечно в корисному банку

Мільйони канадійців щадять у нас. Ми є одним з найбільших і найстарших заснованих банків в країні. В Royal Bank ви одержите високий відсоток на ваших ощадностях, і також повну забезпеку. Royal Bank є членом Канада Депозит Іншуранс Корпорейшон. Захольте і відвідайте нас кожного разу, коли ви потребуєте поради або інформацій ...наприклад, якщо ви бажаєте вислати гроші для когось в іншій країні. Ми будемо завжди щасливі вам помогти.

"Хтось говорить по-українському у відділі недалеко вас".

Вони допоможуть Вам вибрати зразок конта, який є для вас найкращий.

ОСОБИСТЕ ЧЕКОВЕ КОНТО

Вигідний спосіб, щоб платити ваші рахунки — і держати рекорд з того, що ви видали. При кінці кожного місяця ми посилаємо вам перечислений звіт з вашого рахунку і всі ваші анульовані чеки.

БОНУСОВЕ ЩАДНИЧЕ КОНТО

Це конто виплачує вам високий відсоток на ваших ощадностях, і ви не одержуєте чеків, які спокушували б вас, щоб видавати. Якщо ви бажаєте витягнути гроші, ви тільки зайдіть до банку.

ТЕРМІНОВІ ДЕПОЗИТИ

Ці депозити зискають додаткову високу ставку від відсотків понад нерухомий період часу. Засягніть повні деталі в вашому Royal Bank Відділі!

ROYAL BANK
-the helpful bank

КОМЕНТАР

„ЧИЯ Б КАЗАЛА, А ЧИЯ Б МОВЧАЛА"

В Торонті виходить газета українських канадських прогресистів „Житя і Слово", яка спеціялізується в тому, що вихвалює на всі заставки все, що діється в СССР, зате лає майже все, що діється в країнах вільного світу. Не забуває „Життя і слово" й українських патріотів у Канаді, яким теж час до часу попадеться за їхні виступи проти переслідування української культури та українських культурних діячів у СССР. До „націоналістичної" діяльности зачисляє „Життя і слово" всі прояви українського життя в Канаді, навіть суто релігійні. До тої самої катеґорії зачислив співробітник „Життя і Слова" І. Бувалий і теперішні відвідини в Канаді Верховного Архиепископа, Йосифа Сліпого. У своїй статті п.з. „Баталія українських націоналістів з Ватиканом", що її надрукувало „Життя і Слово" в своєму числі з 9 квітня І. Бувалий пише таке: „Українські націоналісти, використовуючи приїзд Йосифа Сліпого, будуть робити спробу посилити свою антирадянську кампанію, бо їхні газети вже заповнюються „закликами" і „комунікатами" КУК до „протестів" і „маніфестацій" проти Радянського Союзу".

„Приїзд Йосифа Сліпого до Канади не подиктований релігійними інтересами українських католиків — це суто політичні гастролі, розраховані на посилення антирадянської істерії, яка дуже потрібна українським націоналістам, особливо в теперішньому часі, коли їм не сприяє міжнародна обстановка".

Не знаємо, де І. Бувалий бачив заклики КУК до маніфестацій та протестів проти СССР у зв'язку з приїздом Архиепископа, бо таких не було. Були зате заклики різних українських організацій до протестів проти нищення української культури та арештів і засудів українських культурних та громадських діячів, але І. Бувалий видно того не хотів добачити в закликах до протестів.

Приїзд Верховного Архиепископа є таки релігійною й національною маніфестацією єдности українців-католиків та визнання свого Верховного Архиепископа Йосифа Сліпого, як Голови Української Католицької Помісної Церкви, у злуці з Апостольською Столицею. На таких маніфестаціях немає місця на антисовєтські демонстрації чи виступи. Зате можливо, що в вітальних промовах на честь Верховного Архиепископа промовці згадають його 18-річні страждання в совєтських тюрмах, каторжних таборах та на засланні. Є це, мабуть, ота „антирадянська істерія", яка так дуже журить І. Бувалого.

Нам дуже дивно, що І. Бувалого турбують можливі згадки про страждання і каторгу Верховного Архиепископа, він ці згадки дуже глибоко переживає.

Але чому І. Бувалого, який вже заздалегідь переживає не дійсні, але можливі накиди на СССР, не турбує справа протиукраїнської політики совєтського уряду, що тепер проводиться в Україні? Адже там проходить розгром всього українського культурного і громадського життя, що дуже нагадує сталінський терор тридцятих років, із показовими процесами, переслідуваннями та фізичним винищуванням українських письменників, мистців, науковців та нищення майже всього українського національного життя.

Протягом минулих шістнадцять місяців вирешетувано сотки українських інтелектуалістів, культурних та громадських діячів, що багатьох з них засуджено на довгореченцеві кари тюрми та концентраційні табори суворого режиму із загрозою фізичного знищення. Українські письменники, як Михайло Стус, Ігор Калинець, В'ячеслав Чорновіл, Іван Дзюба, Євген Сверстюк, Іван Світличний, Михайло Осадчий та інші, то не якісь фанатичні проповідники християнства чи навіть „українські буржуазні націоналісти", але українські комуністи, які домагалися лише належних прав для української мови та української культури. Ці права заґарантовані совєтською конституцією. Проте ні І. Бувалий, ні його однодумці із „Життя і Слова" не то, що не виступили в їх обороні, але навіть словечком не згадали про арешти, ні про засуди цих українських інтелектуалістів. І. Бувалий не хоче завважити того, що переслідування українців у СССР розтягається уже й на такі установи, як інститут археології та філософії Академії наук УРСР, музичні та хорові товариства, товариство охорони пам'ятників історії й культури тощо. П'ятнування цих установ та товариств партійними органами означає ніщо інше, лише звільнювання з праці, а може, й дальші арешти українських культурних діячів. Все те чомусь І. Бувалого не болить, зате болять чогось уже заздалегідь можливі накиди на СССР в часі відвідин Верховного Архиепископа в Канаді.

І. Бувалий не добачив теж заклику найвищих совєтських державних керівників до ліквідації кордонів між окремими совєтськими т.зв. республіками та творення єдиного совєтського народу, який певно буде під „добайливою опікою" старшого російського брата та під переможним впливом російської мови й культури. І це І. Бувалого теж зовсім не болить. І над тяжкою ситуацією рідного народу він своїх кривавих сліз не проливає. Не згадує ніде про неї ні словечком і „Життя і Слово". Мабуть, не має відваги критикувати події, що стаються в СССР, щоб не стратити ласки у совєтських „миротворців". Зате далеко легше накидатися на українських націоналістів та на Верховного Архиепископа, бо тих лають і совєтські газети та журнали. І це І. Бувалий робить.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
Український католицький тижневик ✠ Виходить щочетверга в Едмонтоні ✠ Видає Спілка «Українські Вісті».
Published every Thursday in Edmonton ✠ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ✠ Yearly subscription in Canada — $6.00, in other countries — $7.50.
UKRAINIAN NEWS
10967 - St., Edmonton, Alta.
T5H 2M8
Second class mail, registration number 1035.

Вісті з Едмонтону

Весняний чай ЛУКЖ

Кожної весни відділ ЛУКЖ в Беверлі влаштовує весняний чай. То неначе зустріч весни, цієї прегарної пори року, коли вся природа збуджується до нового життя після довгого зимового відпочинку.

Також і цього року, в неділю, 11 березня від год. 2—5 попол. наше жіноцтво з відділу ЛУКЖ влаштувало гарну імпрезу, на яку прибуло поважне число парафіян та гостей, між ними чимало молоді та дітей.

Святково прибрана заля приємно вражала око присутніх. В глубині залі гарно пишався мініятурний городець. В одній частині залі розміщено українські вишивки, які вишивали наші членкині на вишивкарському курсі. Виставка, хоч маленька, притягала око цікавих відвідувачів. Дальше були прегарно розміщені писанки, одна краща другої, неначе суперничали між собою, котра з них гарніша. То велика радість нашої довголітньої голови п-і Воловик.

По всій просторій залі школа ім. св. Миколая розставлено столики, накриті скатертями, на яких стояли квіти та свічки. По середині великий стіл, накритий вишиваною скатертю, а на ньому пишалася гарна великодня паска, яку, на цю спеціяльну оказію, спекла п-і Воловик. По боках срібні чайники, з яких наливали чай слідуючі панове: д-р М. Снігурович, д-р Я. Онуферко, Дж. Смолик, Д. Зайчук, В. Островський, В. Скорейко, Ю. Козяк, Г. Шмідт, В. Дячук, В. Козак, И. Млинарчук, С. Чічак, Р. Чічак, М. Точенюк, М. Ткачук і П. Пазюк.

При вході гостей вітали: о. парох В. Волошин, голова відділу ЛУКЖ п-і С. Вітрик — скарбничка і п-і Головайчук. Гостей обслуговували пані з відділу ЛУКЖ та молоді панночки, які наче мари увихалися поміж столиками, за що їм належиться велика подяка.

О. парох, вітаючи приявних, попросив до слова голову Єпархіяльної управу ЛУКЖ п-ю Л. Слободу, щоб офіційно відкрила чай. Вона в своєму слові в першу чергу дякувала за запрошення; також сказала, що вона є горда з відділу ЛУКЖ в Беверлі, який, хоч молодий літами, але ділами вже багато зробив. Особливо пішиться вона, що відділ ЛУКЖ турбується молоддю, про що свідчить новозаснований відділ УКЮ при парафії, який гарно розвивається під проводом п-ва Грінів. Також ново-збудована резиденція для пароха свідчить про велику енергію пань, які немов мурашки працюють для добра своєї церкви та народу. П-і Слобода закликала до дальшої праці й просила не зражуватися невдачами, бо немає невдач лише в тих, що нічого не роблять.

О. В. Волошин, дякуючи п-і Л. Слободі за слова признання, просив батьків, щоб вони на такі імпрези, як чайне прийняття, брали своїх дітей, де вони змалку вчилися би шанувати та цінити своє рідне.

До збагачення програми чайного прийняття причинилися ще дві панночки-танцюристки ансамблю „Шумка", які майстерно відтанцювали два танки, за що приявні нагородили їх рясними оплесками.

Панам-організаторкам чаю, а саме: голові Р. Дяків, Є. Стеблик, С. Яніцкі, Г. Церковняк, господиням: А. Прокоп, М. Лозовий, які не жаліли часу та труду для успіху чаю належиться велике признання та подяка. А гостям та парафіянам, що так чисельно прибули, подяка за участь у чаю. Може неодному з них цей чай, залишиться ще довго в пам'яті, бо там, при чашці чаю, вони не лиш стрінули своїх давніх приятелів та друзів, але пізнали нових, з якими ще нераз в житті зустрінуться.

М. К.

„За душу, збереження і ріст української молоді"

Під таким гаслом, в Пластовому домі, 2 лютого ц.р. Осередок Пластового сеніорату, під проводом пл. сен. М. Хом'яка перевів збірну панельну дискусію на виховні теми. Доповіді опрацювали й виголосили: пл. сен. С. Климкович — „Пласт і рідні школи в Україні й Канаді", пл. сен. М. Дитинняк — „Музика як важливий засіб естетичного виховання дитини", пл. сен. М. Стефанів (станичний) — „Пласт сьогодні і в майбутньому" та п. І. Бумбак (голова Пласт-Приюту) — „Значення Курсів українознавства".

У вступному слові пл. сен. М. Хом'як підкреслив, що „ідея освіти-самоосвіти українського народу принес а стократні плоди, бо завдяки плеканню любови до українського слова, до української книжки, члени українського народу стали свідомими членами української нації. Пласт виховує лиш українську молодь і тому підставою прийняття і приналежности до Пласту є саме знання з українознавства, духової культури української нації. Молодь пізнавши засади самовиховання і самозбереження, зуміє зрозуміти Пластову ідеологію. Для добра української молоді вчителі рідних шкіл і курсів українознавства, батьки та провідники і виховники в Пласті обов'язані найтісніше співпрацювати між собою.

Доповідачі цікаво опрацювали свої теми, лиш шкода, що не було більше приявних. Для зацікавлених згодом подамо в „Укр.Вістях" думки наших панелістів.

Пластові сеньйори є складовою частиною пластов о і станиці в Едмонтоні та завжди були й є мотором виховної праці. Річні збори Осередку відбулися 2 березня ц.р., які пройшли ділово. Осередковим залишився далі на 1973 р. пл. сен. М. Хом'як, заступницею вибрано пл. сен. Ок. Крайківську, секретарем — пл. сен. М. Татчин, а станичні: касієр (М. Наконечний), контрольна комісія і суд чести заразом признані і для Осередку сеньйорів.

Новини Комітету Сприяння УНРаді

Управа Комітету Сприяння УНРаді в Едмонтоні, 23-го березня ц.р. переслала Представництву Виконавчого Органу УНРади в Торонті чек $600.00 із зібраних пожертв від українського громадянства на Державний Центр УНР в екзилі.

На поширеному засіданні Управи згаданого Комітету, яке відбулося 28-го березня ц.р. на прохання Тараса Г. ЛЯТИШИНА, секретаря Комітету Сприяння УНРаді, звільнено його від цих обов'язків та висловлено подяку за добросовісну довголітню працю в Комітеті.

На позицію секретаря коптовано інженера Ярослава СКРИПНИКА (7604 - 149 стріт, Едмонтон, Алберта — телефон 487-3508), який приступив до виконання своїх обов'язків.

Закликаємо українське громадянство Едмонтону й околиць, присилати свої грошові пожертви на УКРАЇНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ЦЕНТР УНР в екзилі, на нижче подану адресу скарбника Комітету пані Л. Зусевської. При цій нагоді роз'яснюємо, що річна влада від особи на Канаду й Америку встановлена $12.00. Особи, що річно сплачують по $12.00 мають право обирати делеґатів до Української Національної Ради від Громадського Сектора. Але, можна жертвувати значно більші суми й менші також, все це залежить від матеріяльної спроможности жертводанця.

Mrs. L. A. ZUJEWSKYJ,
11534 - 78 Ave.,
Edmonton, Alberta
Управа Комітету Сприяння УНРаді в Едмонтоні

З НОВИХ ВИДАНЬ

Відродження барокко

(Дан Мур. **Скрижалі туги**, Едмонтон. Коштом Василя й Наталки Духнів, 1973, 112 стор.)

Від часу появи першої збірки „Жаль і гнів" (1966) Дан Мур зробив великий стрибок угору — виріс і змужнів, а в багатьох строфах осягнув майстерности. Треба додати, що зростання давалось йому не легко. Доводилось багато читати, надолужувати. Працюючи над своєю мовою, над версифікаційною вправністю, уперто шукаючи власного вислову, наш поет у багатьох творах таки вийшов переможцем.

Збірка **Скрижалі туги** має три розділи. У першому, з назвою „Дух України", зібрано поезії національно-патріотичного змісту. До речі, програмовий твір цього розділу, надрукований спершу в **Нінічному сяйві** (кн. 4), попавши за залізну заслону, як знаємо з певних джерел, ходить по руках у багатьох списках і фотодруках. Гарні поезії про рідну мову, про УПА та „нашого Ганнібала" Р. Шухевича-Чупринку, навіть один славень у дусі І. Франка, домінують у цьому розділі, а вислів уліця з драматичної інсценізації звучить як афоризм:

Нові з автомата мережу квітки/ На грудях загарбника-ката! (Стор. 16).

Другий розділ — „Космічні кантати". Назва туманна, але вірші вправні. Роздуми про всесвіт, людство і батьківщину, свідома гра словом і його семантикою свідчать про філософічну спонукальність у Дана Мура. Для нього краплля — це „порошінка дочасна бутта" (57). Таких міркувань у збірці немало. Дуже вигідно виривається його експресивна „Словідь" — про занижання людини в іміґрантові, який ніби схаменувшись, кається:

Судіть мене. З багна не відгребе/ Її ніхто. Я закопав людину!/ Я вбив! Судіть! Самого-себе вбив! Живцем поклав у вічну домовину! (64)

Поетикальні засоби, зокрема в третьому розділі з гарною назвою „Пасма паморозі", дуже різноманітні, інколи такі мукеуластсо-експресивні, що переходять в експресіонізм. Доводоби поетові звукопис, напр.: „Шугнув у шир швидкий шугай" (43), „Заснає в заметах земля" (49), „Лебедіть білим лебедем біль" (93)... Таких тонкощитих зразків у збірці — сотні! Дуже часто перебирає він звуками — як віртуоз на скрипці:

Просить у прориках —/ Хаосу хмар,/ Обрідь на обріях —/ Жужелі жар. (62).

Оригінальні прояви строфіки бачимо в одному з найкращих віршів — „Плач серця" (93).

Дан Мур — це поет із виразними елементами барокко. Незвичайні, космічного розміру образи йому справді притаманні: „Груди дихають душно вулканами" (116); „ух України, „спартанською славою вставши під Крутами,... сяє поривом біблійним стовпа" (7). Оце шукання незвичайного, шукання фігурности ніби на якусь годину воскрешає перед читачем не лише М. Бажана, а й Івана Величковського. Ось уривок із акростиха Д. Мура:

ЛЮБОВ

Лілейних сердь дурманомолосний паЛ./ Юнь долі дань дає усім своЮ./ Бере в борги незбагненність привАБ./ Окри люе в цвіт радійну судиО./ Весільні дзвони золотих окоВ. ЛЮБОВ. (113)

Одним словом, любов — на всі чотири сторони світу!

На цьому, Д. Мур не задовольняється самою зовнішньою формою віршів — прагне він донести читачеві відповідний зміст. Поет-патріот (а це пульсує в усій його істоті!) не хоче жити самими солодкими звуками! Волію-чи долею свого народу, він укладає власні страждання в яскраву образність:

Немов будяк під розбігом коліс/ Від зайдів звірської сваволі,/ Я не в зеніт, зм'ятий в землю рік,/ Голодний, спраглий у неволі. (117).

Скрижалі туги — це ніби синтеза традиційности й новаторства. Останнє, на прикладі з барокко, стає, як бачимо, нашою кровною традицією. Ясна річ, не всі вірші

Весняний чай „Доброї Волі" – культурна імпреза

М. КЕЙВАН

Немає сумніву, що найпопулярнішими українськими імпрезами є чаї. Жодна доповідь, жодна літературна вечірка не притягає стільки публіку, що чай. Свідомі цього організаторки чаю (якими з правила є жіночі товариства) часто намагаються получити чай з мистецькою програмою, яка — без чаю — не притягнула б і половини гостей. Цього рода намагання заслуговують на признання.

Від ряду років весняний чай 2-го відділу „Доброї Волі" при катедральній парафії св. Йосафата є получений з конкурсом писанок. В цьому році крім конкурсу та виставки писанок, відбулася теж виставка картин п. Парасі Іванець, що є активною членкою відділу. П. Іванець від довшого часу виявляється в образотворчому мистецтві, беручі участь в українських та неукраїнських виставках в Алберті і поза нею, зразу як учениця школи проф. Ю. Буцманюка, потім, як самостійний мистець. До її популярности причинилося багато те, що вона виконала частину ікон для іконостасу едмонтонської катедри.

Картини п. Іванець, виставлені під час весняного чаю „Доброї Волі" були інтересні навіть для тих, що знають її творчість, бо багато експонатів були зовсім нові. У них можна було помітити відмінний підхід та відмінний кольорит. Це свідчить, що мистець не стоїть на місці, але шукає нового вислову. Крім пейзажів були виставлені квіти, портрети та декілька композицій. Всі картини виконані у реалістичній манері з милим для ока кольоритом, з перевагою гарячих тонів у портретах та цікавих зелених у найновіших пейзажах. Пейзажі домінували на виставці і числом і якістю. Вони звертають увагу спеціяльним підходом до природи, теплим кольоритом та добрим опануванням світла і тіні. Зразу видно, що в цій ділянці П. Іванець може мати поважні успіхи. Між ними були теж два архітектурні пейзажі, церква і хата-завалюха — один з найліпших образів на виставці.

Тематика картин здебільше канадська, що є самозрозумілою річчю. Але були теж роблені з пам'яті композиції з українською тематикою, з яких загальну увагу звертали на себе „Гагілки". Ця картина вже виставлялася на канадських виставках. Взагалі у користь П. Іванець треба сказати, що вона завжди старається виставляти українську тематику на наукраїнських виставках. Напр. у цьому році на річній виставці едмонтонського клюбу мистців-непрофесіоналістів вона виставила одну картину зі своєї серії українських церков Алберти, в іншому — княгиню Ольгу, зазначивши, що це українська свята, тощо. Мене завжди радує, коли на канадських виставках бачу українські прізвища й українську тематику. П. Іванець бере участь у виставках жіночої творчости, які постійно влаштовує СФУЖО, теж у виставках Лікарського Т-ва Алберти (де дістала декілька нагород) та в багатьох інших. Має за собою теж декілька індивідуальних виставок.

Її 32 картини були розвішені на стінах горішньої залі Народнього Дому, де в неділю 8 квітня відбувся чай. У долішній залі були виставлені прислані на конкурс писанки, там теж відбувався продаж писанок. (про вислід конкурсу та решту програми чаю буде окремий допис). Кидалося в очі, що публіка пильніше розглядала писанки, ніж образи. Причиною цього явища (яке годі назвати позитивним) є мабуть те, що жіночі організації довгими роками популяризують народне мистецтво і громадянство вже навчилося цінити його. Зате індивідуальним мистецтвом цікавляться лише одиниці. Варто б попрацювати над тим, щоб поширити круг зацікавлень теж на індивідуальне мистецтво. Сьогодні серед молоді помітне заінтересування мистецтвом, багато молоді студіює його і якщо б вони могли знайти поле вияву у наших організаціях, ці організації могли б дістати нових молодих членів. А цього всім нашим товариствам бракує.

Гостей на залі було дуже багато, між ними був Преосв. Кир Ніл, два албертські міністри, д-р А. Гоголь і В. Юрко, посол Ю. Козяк, посадник Едмонтону д-р А. Дент. Албертський уряд репрезентувала посолка К. Чічак. Був теж о. митрат М. Сопуляк та декілька священиків, були голови численних організацій, були мистці, професіоналісти та багато інших заслужених і відомих людей.

Подяка за цю культурну імпрезу належиться голові відділу п. М. Поренчук, та організаторам імпрези паням О. Саварин, М. Купновицькій, П. Іванець і Д. Пижик.

У вирі боротьби

(продовження з стор. 4.)

дістю України на сотні років" (стр. 58).

Перед акцією на Бірчу — роздумує Чумак, один з героїв книжки: „Чи не будуть нині нові Крути?... Що ж, нехай будуть і Крути. Як мало є їх у нас. Коли Україна тратить мільйони в голодах, по в'язницях, на засланні й у червоній армії, то чому не може втратити тисячу в обороні своєї землі та народу?" (Стр. 103).

На тверде слова селянина: „Бийте гадів до кінця" завважив Зорян (Інший член УПА) „Зараз ми не можемо здобути вільної України, але цей невірний бій уже нами виграний. Нашою безкомпромісовою боротьбою ми виховуємо нову людину, людину вільну, героя й лицаря. Завдяки нашому змагові в людей зникає рабська покора й вислужництво, з кожним новим днем збільшується число тих, які за свій нарід й українську самостійну соборну державу готові віддати найбільшу жертву — життя" (Стр. 217).

А про виселення Лемків: „Коли б якась західня держава схотіла зробити переселення 3/4 мільйона свого населення на віддаль 800 миль, то після кількамісячного плянування міністерства транспорту вона одержала б звіт, що така переселенча акція коштуватиме мільйонові суми й забере кільканадцять місяців часу.

Але „найдемократичніша" Польща, при допомозі „старшого брата" і його автомашин марки „Форда" зуміла перевести Любачівщину, Ярославщину, Перемищину й цілу Лемківщину за десять днів" (Стр. 237).

Думаємо, що варт книжку перечитати і відсвіжити в собі бажання працювати для України на тому місці, де нас Боже Провидіння поставило.

На маргінесі появи книжки варт згадати, що, коли сотня УПА здалася в американський „полон" недалеко західньо-німецького міста Пассав, за кілька днів на подвіря українського табору у Ляндсуті, Баварія. заїхало кільканадцять вантажних автомобілів, без пояснення чи будь якого повідомлення скинули людей з автомобілів і відїхали, не сказавши нікому й слова.

Показалося, що то були якраз наші герої, про яких оповідає книжка „У вирі боротьби".

Провідник групи відвідав коменданта табору п. д-ра З. Сагана і до кількох днів „наші хлопці" з документами ДП розїхалися по таборах переміщених осіб в Баварії.

Styles Denture Clinic
C. H. STYLES,
Certified Dental Mechanic
10128 - 100 St., Edmonton
206 McLeod Bldg. — 424-9645

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

з празником Христового воскресення

ВІТАЄМО

всіх наших консументів та приятелів

ТА БАЖАЄМО ЇМ

Веселих Свят

Ми раді, що можемо причинитися доставою електричного струму до збільшення радости та святочного настрою під час Свят.

CALGARY POWER

Про наші Великодні звичаї

(ПРОМОВА П-І В. КУНДИ НА ВІДКРИТТІ БАЗАРУ ПАРАФІЇ СВ. ЮРІЯ В ЕДМОНТОНІ)

Празник Великодня вже недалеко. Це заставляє нас вернутися думками у рідний край та пригадати собі приготування до празника Великодня ще з тих часів, коли наш нарід мав змогу його свобідно святкувати. Між нами багато таких, які народилися вже тут у Канаді й України ще не бачили. Для них коротко перекажу наші великодні звичаї.

Празник Христового Воскресення вважався у нашому народі чи не найбільшим релігійним святом. Припадає він на весну, у час збудження землі до нового життя. А що наш нарід усе був тісно пов'язаний із природою, а зокрема із землею, то ще за поганських часів витворив багато форм почитання сонця й весни. Деякі з них, як пр. веснівки вкорінилися у народній побут і залишилися його частиною, навіть після прийняття християнства.

Великодній сезон в Україні започаткував Великий Піст. У перший його день люди, згідно з церковними приписами, здержувалися від м'ясних страв і набілу.

Через цілий час Великого Посту у церквах відправлялися „сорокусти", підчас яких молилися за померших. Взагалі, Великий Піст давав нагоду людям бувати частіше у церкві та приготовити себе душевно до великодньої сповіді та св. Причастя.

В останню неділю посту — „квітну", чи як її подекуди називали „лозову", у церкві посвячували лозу, яку несли до хати і зберігали аж до другого року. Дітей били нею по плечах, кажучи: „Лоза б'є, не я б'ю — від нині за тиждень буде Великдень."

У Великий тиждень докінчували приготування до празника Великодня. Білили хату, викінчували святкову одежу, писали писанки, красили крашанки й пекли паски.

У Страстний четвер ішли до церкви на богослужбу. З церкви несли запалену свічку й старалися донести її горіючою аж до хати, щоб випалити нею знак хреста на воротях або на сволоках. Її переховували опісля через цілий рік і вживали у різних околицях до різних цілей: одні світили її коли хтось у хаті умирав, або давали її умираючому в руки, інші світили перед святими образами в час громовиці; цей останній звичай заховався, мабуть, ще з поганських часів.

У Великодну П'ятницю, по церковній відправі, святочно обносили плащаницю кругом церкви, а опісля виставляли її до почитання в церкві. Багато людей постило вже від цієї відправи аж до великоднього яйця.

У передвеликодню суботу кінчили домашню роботу і готовили харчі, т.зв. „свячене" до посвячення. Складали їх у кошик, а в деяких околицях у вишивану чи ткану скатерть.

Найважнішою частиною свяченого вважалася паска. То наше святочне обрядове печиво — округлий білий хліб з приправами. Прикрашений зверху виробами з тіста у формі хрестів, рож, пташків чи шишок, залежно від околиці й здібностей господині.

Інші страви, які звичайно складали поруч паски у кошик то яйця, масло, сир, ковбаса, сіль, хрін, а подекуди й насіння. Все те прикрашували барвінком чи лозою й додавали крашанок та писанок.

Згадаю окремо про писанки, які є нерозлучною частиною нашого великоднього побуту.

Яйце, як символ життя, красили й почитали ще за поганських часів. З приходом християнства яйце, як символ життя і воскресення стало частиною Великоднього побуту, а у взорах писанок почали вживати християнських символів як хрест, свастика, риба й безконечник.

Мистецьке розмалювання писанок відоме сьогодні у цілому світі, де лиш перебувають українські поселенці й здобуває нам багато признання й подиву від наших співгромадян.

У Великодню неділю раненько відправляв священик у церкві Воскресну Утреню, яка кінчалася піснею „Христос воскрес". Слідувала торжественна Служба Божа, а по ній, під звуки дзвонів, священик з процесією виходив на площу коло церкви й посвячував кошики зі свяченим, які люди уставили рядом кругом церкви.

Після того люди поздоровляли себе кличем „Христос воскрес" і спішили до хати, де, по відспіванні „Христос воскрес", ділилися свяченим яйцем і засідали до великоднього сніданку.

У багатших чи священичих родинах, застелювали окремий великий стіл, який посвячували і тримали накритий для гостей через три дні свят. В новіших часах цей звичай розвинувся у т.зв. „Спільне свячене" для членів організацій або парафій.

Пополудні молодь сходилася біля церкви й починала забави і співи: гагілки або веснівки.

Гагілки то також дуже давна частина нашого побуту, яка сягає передхристиянських часів. Їх виводила молодь біля церкви через усі три дні Великодніх свят.

Другий день Великодня це т.зв. Обливаний понеділок. В той день хлопці обливали водою дівчат, як вони ішли чи верталися з церкви. Чим кращою була дівчина тим більше її обливали.

У великодній вівторок згадували померших у родині. Відправляли на їхніх гробах поминальні Богослуження, а також клали на гроби, або закопували, писанки, крашанки чи кусник паски.

В більшості, однак, поминки на гробах робили у Провідну неділю, а в новіших часах на Зелені Свята, коли то поминали тих, хто поляг за волю України.

Сьогодні наш нарід в Україні не має змоги свобідно святкувати Великоднього празника та, придержуватись наших прегарних звичаїв. Тому так важливим є, щоби ми, які живемо у вільному світі у повній свободі, зберігали ці надбання нашої духової культури й передавали їх поколінням, які приходять по нас.

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

В. ГАВРИШ

НА ЗМІНУ ЛИСАМ-НОРКИ („МІНКИ")

Лисячі шкірки якось не мали великого щастя в канадських жінок. Жіночі ковніри з лисячих шкірок, які колись були дуже дорогі, бо їхня ціна сягала 2,500.00 дол., з часом зовсім вийшли з моди. Якийсь час їх носили ще бідніші жінки, а відтак і ці заперестали. Бо моду диктують таки багаті жінки. Стрій, який вони носять, такий самий хочуть носити й бідніші, щоб дорівняти багатшим. І, доки багатші жінки носили ковніри з лисячих шкірок, то за такими ковнірами вганялися й бідніші жінки, але, як багатші перестали їх носити, то й бідніші не були ними зовсім зацікавлені.

Очевидно, що то відбилося теж і на тих фармерах, що годували лисів й відтак продавали їхні шкірки. Так, як колись скоро виростали фарми для годівлі лисів, так відтак, одна за одною, вони почали зникати. Один фармер, що мав на своїй фармі кількадесять кліток, в яких годував лисів, одного дня відкрив усі клітки й випустив усіх лисів на волю. Всі лиси розбіглися по лісі й так закінчилася їхня слава між людьми.

Але й у лісі лисові не жилося добре. Він привик був до того, що йому подадуть завжди готовий корм й лінюхував. А в лісі треба було самому шукати корму, а то не все легко приходило. Й у висліді траплялися випадки, що випущені на волю лиси поверталися назад на ті фарми, де їх держали в клітках. Таке мені росказував той фармар, що випустив лисів на волю. Лиси думали, що там ще й далі будуть їм давати їсти. А тимчасім на їхнє місце у колишніх їхніх клітках живе вже хто інший. А клітки обведені кольчастим дротом, ще й кругом кліток висока загорода, теж з кільчастого дроту. Лиси понюхали, покрутилися й зі спущеними хвостами, потягнули назад до ліса, звітки прийшли.

А в клітках вже сиділи другі футряні звірята-норки, або, як їх тут, з англійська, називають „мінки". Йдучи назустріч бажанням жіночої моди, фармери почали виростати норків, бо жінки почали носити футра та ковніри з норків. Ті шкіри були і ще є досить дорогі, але мабуть якраз тому жінки за ними пропадають.

Я знаю наших хлопців, що годували мінків на фармі. Вони приїхали через моє іміграційне бюро з Польщі. То були: Павло Мельник, Антін Мурина і Теодор Климко. Всі три були гарні й рослі хлопці. Я затямив собі зокрема Антона Мурину, що був високого росту, дуже пристійний і мав кучеряве волосся. Але в тому часі в Канаді було тяжко за працю й я не міг їм знайти іншої праці, як післати їх до праці на залізницю. Вони працювали на залізничому шляху коло Принс Джордж через ціле літо, а осінню повернулися до Едмонтону. Тут П. Мельник та Т. Климко дістали працю в Едмонтоні а А. Муринка взяв гомстед в Чип Лейк, де збудував собі маленьку хатину („шек-а") й почав виростати мінки. Він годував їх відпадками м'яса та рибою, яка була в тому часі досить дешева й розвів був кілька сот мінків. Хоч то були часи господарської кризи, але на мінки був попит й він був досить добре доробився. Але поволі й на мінки прийшов кінець. Їх почали купувати менше, а до того був клопіт із рибою, бо колись можна було ловити рибу без ніякого дозволу й без обмеження, а відтак уряд наклав різні обмеження й у висліді риба здорожіла й уже не дуже виплачувалося годувати нею мінків.

Подібна історія сталася й з м'ясом. М'ясо, яке колись можна було купити за безцін, теж подорожіло, а до того м'ясні фабрики стали використовувати всі відпадки з худоби, які колись викидали на сміття, або давали даром, і, якщо хто хотів їх купити, мусів за них платити й то нераз досить дорого. Через те і Муринці та іншим нашим годівельникам мінків стало важко вдержувати годівлю мінків й вони, поволі, почали їх визбуватися й зменшувати їхню кількість на своїх фармах.

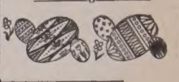

БУДУЄМО ДІМ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ

ПРОЄКТ ДОМУ МОЛОДІ В ЕДМОНТОНІ

ДО ТЕПЕР ВПЛАТИЛИ:
(Продовження)
(В дужках повна дотеперішня пожертва)

По 600.00 дол.: І. і К. Максимів;

По 500.00 дол.: С. і М. Війтів.

По 400.00 дол.: М. Гвоздецький — (500.00 дол.), Д. Осетко (500.00 дол.), І. Федірко (500.00 дол.), Г. Зинич (1,000.00 дол.).

По 380.00 дол.: О. Кодебський — (500.00 дол.).

По 250.00 дол.: П. Підярківський (500.00 дол.), М. Атаманьчук.

По 240.00 дол.: М. Бойко — (400.00 дол.).

По 230.00 дол.: Мих. і К. Басараб (400.00 дол.).

По 200.00 дол.: С. Романюк — (500.00 дол.), Мик. Бурбела (300.00 дол.), В. Думанський (420.00 дол.), О. Буркун, М. Чебак, З. Таланчук, Мик. Кузьо, М. Олексійчук, М. Хомин.

По 150.00 дол.: Мик. Шрам — (500.00 дол.), Мих. і Гелен Стефанюк (250.00 дол.), Мик. Стахів (250.00 дол.), С. Маркевич (250.00 дол.), В. Стельмах (500.00 дол.), Ліда Соробей, В. Білевич, І. Федоркевич (250.00 дол. Лойд Мінстер).

По 125.0 0дол.: М. Ревакович.

По 100.00 дол.: С. Гнатюк — (500.00 дол.), Анна Цинцар (350.00 дол.), Анна Лиховид (110.00 дол.), С. Тобейчик, Н. Тобейчик, І. Дмитрик, М. Пованда, М. Мадяровський, І. Дедів (300.00 дол.), І. Голуб (200.00 дол.), П. Косик, В. Гук, І. Гурба, А. Костів, Теофіля Шимків, В. Паславський, Текля Гураль, Ю. Шарабун (300.00 дол.), Вол. Поточняк, І. Косінський, Р. Березович (200.00 дол.), Мих. Свистун Василевич, О. Вернер, М. Млюзар (120.00 дол.), Т. Кунцяк (105.00 дол.), М. Басараб (500.00 дол.), Родина М. Загородний, М. Гошуляк.

По 75.00 дол.: А. Цибак — (325.00 дол.).

По 60.00 дол.: Мих. і С. Шрам — 100.00 дол. — Кемроз).

По 50.00 дол.: Я. Чеховський — (500.00 дол.), М. Суходольський (100.00 дол.), Н. Король, П. Кузик, І. Гнатиш, Р. і О. Литвинець, Я. Чайківський (150.00 дол.), С. Кіт, З. Самиця, М.М.

По 25.00 дол.: інж. М. Бойко.

По 20.00 дол.: І. Цепин, А. Коломийчук (Калгари), о. Ю. Ковальський.

Листа жертводавців замкнена з днем 14 квітня 1973 року. Продовження буде.

ЛІТНІ КУРСИ

УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

в університеті в Києві

Курси розпочинаються 7-го липня 1973 і триватимуть до 4 серпня 1973 р.

На ці курси може вписатися кожний, що:

а) успішно закінчить вечірний курс української мови (перший ступінь) в Грент МекЮван Каледж в Едмонтоні, Алберті, який буде відбуватися протягом місяців травня і червня.

б) що вплатить задаток в сумі 100.00 долярів.

Якщо б хтось зі студентів не міг поїхати до Києва на курс української мови, то йому задаток буде повернений, під умовиною, що він повідомить про те подорожне бюро перед 30 травня 1973 р.

Після відбуття курсу української мови в Києві, відбудуться подорожі по Україні.

За ближчими інформаціями та внесками (анкетами) звертайтеся до:

ASTRO TRAVEL SERVICE
10019 - 103 Avenue, Edmonton, Alta.
Tel.: 423-2351

Відвідини в Тайвані

(закінчення з стор. 3.)

ністер загр. справ, два віцеміністри. Монс. Колясуонно сказав сердечний привіт: «Коли я писав би денник, то під сьогоднішньою датою, я записав би, в мойому житті сталась велика подія, бо я обідав з кардиналом Сліпим. Нам відома ваша праця на богословському і науковому полі, нам відома ваша побожність, але нам передусім відомі ваші терпіння, ваша мудрість і ваша вірність Христові і Ап. Столиці».

Відтак слідували дальші відвідини: Апостольська Нунціятура (виконуючий обов'язки нунція Монс. Колясуонно), Архиєп. Тайвану Станислав Локуанґ. Китайська Єпископська Конференція під проводом Кард. Юпін, Національний Музей, Каледж-університет Кистайської Культури, Міністерство закордонних справ, Католицький університет, відвідини буддійських і конфуціянських прегарних паґод та різних архітектурних пам'яток. Всюди запрошують, поздоровляють, дарують свої видання, та звичайно гостять китайським обідом (10-15 страв. Блаж. Верховний Архиєпископ все оглядає, інформує про наші справи, про Університет в Римі, а його відповіді на їхні поздоровлення викликують подив і задоволення.

* * *

Для інформації наведу відвідини Національного Музею дня 28-го березня. Тут є 240.000 предметів. Все найцінніші збірки з цілого Китаю, з різних часів, різних імператорів та музеїв, які в 1948 р. перевезено з материка на цей острів. Однак доперва в 1965 р. збудували відповідний будинок, який може прмістити 10.000 предметів наразі. Тому деякі відділи міняють що три місяці, так що потрібно 10 літ, щоб всі експонати перейшли через музей. Це напевно один з найбагатших музеїв у світі. Директор цього музею д-р Чянґ Фу-Тсунґ, між іншим ревний католик-конвертит, цілковито відданий тій справі, він організатор і душа цієї преважної установи.

Верховний Архиєпископ Йосиф отримав спеціяльне запрошення відвідати цей Музей, а після того на обід. При вході зустрічали нашого Первоієрарха зі всіми церемоніями. Директор і його заступник цілий час супроводжали його пояснюючи. Продовж двох годин перебігли музей, оглядаючи що найважніше. Опісля був обід в якім взяли участь кільканадцять осіб з наукового світу, представники уряду і найвизначніші церковники.

Під кінець традиційного китайського обіду (бодай 10 страв), д-р Чанґ виголосив привіт. Між іншими він сказав: «Я маю особливішу честь і приємність привітати вас в га, ближнього і науки. Вашу еміненцію як визначного мужа, повного любови до Бога, БлБижнього і науки. Ваші погляди вповні відповідають переконанням китайців, бо ми китайці від сивої старини зберігали віру в Бога і високо цінимо любов до ближнього. Китайський нарід не тільки створив одну з найстарших культур світу, але ніколи не знав різниць кольору скіри чи раси. Монголи і манджурці займали наш край, але з часом прийняли нашу культуру і не були для нас небезпечні.

Любов ближнього була завжди основою китайської культури. Ми бережемо китайську культуру, так само як Ваша еміненція свою, і в цей спосіб боремося проти комуністичного і атеїстичного поневолення нашого народу».

Кардинал Йосиф відповідаючи на привіт, висказав признання для д-ра Чянґ Фу-Тсунґ, директора музею, за його працю повну посвяти і мудрости та висказав великий подив про старовинність, велич і ніжність китайської культури. Оглядаючи обличчя присутніх китайців, а опісля з розмов, можна з певністю твердити, що наш Верховний Архиєпископ сказав це, що треба було сказати і сказав це по науковому, що дуже подобалося присутнім.

Дирекція Музею обдарувала Кардинала ЙоЙсифа і його супутників Єпископа Івана (Прашка) і о. П. Стецюка своїми численними виданнями та просили про видання Українського Католицького Університету.

* * *

30-го березня відбулися відвідини Католицького Університету. Завдяки жертвенности американських католиків головно пок. кардинала Кушінґа та о. Ральфа, вербіта, в 1963 р. куплено 73 акрів землі і приступлено до будови. Зразу було 5 будинків і 659 студентів. Сьогодні цей Університет має 4 факультети, 17 величавих будинків (і дальше будують), 300 професорів та 12.000 студентів. В університеті навчають вербети, єзуїти і світські священики, монахині і світські професори.

Приїхавши до університету, ми з авта оглядали його велич, а тільки тут і там вступали: бібліотека, велика авля на 4.500 місць, теологічний факультет. Тут о. д-р Кунґ, ґенеральний секретар Університету, привітав Верховного Архиєп. Йосифа як Ісповідника і науковця та представив ціль Католицького Університету, який має виховувати провідну верству для цілого китайського народу. Наш первоієрарх у відповідь сказав що вони продовжують творчу роботу християнської науки і культури важної і для всього людства, бажаючи їм успіху на тій дорозі.

Після того Верховний Архиєпископ Йосиф в університетській каплиці відправив св. Літургію для студентів і професорів. Студентів було мало, бо це був вільний день від викладів, але монахинь і професорів було понад 200. Дияконував о. П. Стецюк а співав Владика Іван. По євангелії Кардинал Йосиф мав коротку гомілію по італійськи, а монс. Ф. Ванґ переклав то китайськи. «Коли маємо перед очима — сказав Кир Йосиф — цю найстаршу, найбагатшу і таку духову культуру китайського народу, так що ви можете більше до того додати?! Надприродний елемент — проповідь Ісуса Христа! Тому не жалійте труду, не бійтеся перепон а виконуйте доручення Ісуса Христа: Навчайте всього того чого я вас навчив; навчайте проповіддю і своїм життям». До св. Причастя приступило коло 100 осіб.

* * *

Після Служби Божої в будинку ОО. вербетів була спільна вечера в якій взяли участь місцевий архиєпископ, кільканадцять визначніших професорів Католицького Університету і згадуваний вже д-р Чянґ, директор Нац. Музею. При вечері і при чаю, ще довго тягнулася розмова про китайську культуру і духовність та її примінення в нинішних часах в будівництві, орнаментації, а головно її примінення з цекровному мистецтві. Чи ваші церковні книги прикрашені китайськими орнаментами? Чи уживаєте китайські мельодії в Літургії? Чи маєте чашу в китайському стилі? Яку форму, матеріял і яку орнаментику мають ваші церковні ризи?. Такі і подібні питання ставив китайським священикам наш Первоієрарх, заохочуючи їх зберігати давнину, примінювати до теперішних потреб і на базі їхньої культури творити нове.

* * *

Треба з признанням сказати, що світські чиники, буддисти, конфуціяністи зберігають в будивництві старовинні традиції і продовжують та розвивають правдиве китайське мистецтво в архітектурі, різьбі і малярстві. Такі новітні будівлі як Національний пам'ятник мученикам революції, Пропам'ятна палата в честь Санґ Я-Сен, будівничого китайської републіки, деякі паґоди, могли б бути прикрасами в Пекіні чи Кантоні, а під деяким оглядом дом навіть перевищували б старовинні.

На жаль цього не можна сказати про католицькі і протестантські круги. Правда католиків є дуже малий процент в Тайвані, на 15 мільйонів населення є ледви 320.000 католиків, тобто два відсотки, а протестантів ще менше. В католиків дотепер велику ролю мали чужинецькі місіонері, які часто мимо доброї волі, не могли розуміти тих справ і накидали китайцям свої (італійські, французькі, німецькі) взірці. Тепер до голосу вже прийшло китайське духовенство, майже виключно китайська ієрархія, і вже завважується великий зворот в тих справах. Напевно завваги і погляд Блаж. Йосифа не лишаться без впливу, бо присутні з увагою слухали, і наче бездискусійно приймали.

Побут нашого Первоієрарха в Тайпей відбився голосним відгомоном, головно в церковник і наукових кругах. Для прикладу згадаю відвідини Університету Китайської Культури дня 29-го березня. Це приватний Університет, його основав д-р Чянґ Чі-Янґ тому 8 літ, але сьогодні він має вже 10.000 студентів, а замітний тим, що всі будинки збудовані в типовому китайському стилі. Коли д-р Павло Гсяло, ректор Університету, довідався, що наш кардинал зі зовні оглядає будівлі, дослівно прибіг, запросив до середини, показав досить поважний університетський музей, просив про завваги. Відтак майже насильно запровадив до основника музею д-р Чянґ Чі-Янґ, який є дуже важною особистістю в наукових і урядових кругах, сам донедавна був віцепрезидентом републики, а довгі роки міністром освіти.

В кількох випадках китайці просили про обмін виданнями з нашим Кат. Університетом, головно в кругах китайського Кат. Університету.

Верховний Архиєпископ багато оглянув в Тайпей з багатьма стрівувся і говорив, та ще було мало часу, але продовжати не можна було бо перед ним була дальша велика подорож відвідати своїх вірних.

Хоч це були відвідини однієї людини, але так сталося, що це був наче тиждень українсько-китайських, культурних зв'язків, які напевно в історії будуть записані як важна подія.

Паломник.

Калґари, Алберта

ПОСВЯЧЕННЯ ПАМ'ЯТНИКА НА МОГИЛІ д-ра Іларія ЧЕХОВСЬКОГО

У місяці березні ц.р. проминув один рік від часу, коли українська громада в Калґарах відпровадила на вічний спочинок невтомного діяча на громадсько-культурному полі, довголітнього диригента хору „Сурма" д-ра Іларія Чеховського.

У сороковий день після його смерти, на поминках, рішено перевести збірку на нагробний пам'ятник. Збіркою зайнялися панове: С. Липський, М. Фаріон, І. Павлюк, а в Едмонтоні пп. д-р В. Гирак і М. Сус.

Пам'ятник споруджено й у першу річницю смерти покійного Іларія, 17-го березня посвячено його на гробі.

Посвячення нагробного пам'ятника почалося заупокійною св. Літургією і панахидою в церкв св. Успення в Калґари, яку відправили о. парох В. Мартиник і о. Б. Лозинський. Співав мішаний хор „Сурма" під диригентурою п. І. Кріля. Проповідь в часі Служби Божої виголосив о. парох В. Мартиник.

По відправі у церкві, довгий ряд авт відїхав на цвинтар Божої Матері, де відбулося посвячення пам'ятника. Заплянована промова на могилі покійного д-ра Іларія Чеховського не відбулася з причини великої снігової хуртовини. Зате під час обіду-поминок, який приготовили пані з хору „Сурма", промовляв д-р В. Гирак, і інж. Когут, що приїхали з Едмонтону з пралором ОУН на посвячення пам'ятника. Інж. М. Когут, шкільний товариш покійного Іларія, розказав кілька геройських епізодів з юного життя свого шкільного друга. О. Б. Лозинський склав співчуття родині покійного, після чого ще промовляв інж. М. Ковальський, а п- Катерина Чеховська, дружина покійного, подякувала всім за участь в посвяченні та поминках.

Поминки — обід, закрив господар Ст. Липський подякою жертводавцям, гостям з Едмонтону, отцям за відправи і паням за приготовання обіду.

Переведено збірку на прес-фонд, з чого 24.00 дол. переслано на „Українські Вісті". Жертводавцям щира подяка, а покійному нехай буде вічна пам'ять!

Присутній

Едмонтон, Алта: – вінчання Наталки з Бойкевич з Джефрі Сімон

(ГП) В суботу, 11 листопада 1972 року в парафіяльній церкві св. Юрія Побідоносця відбулося вінчання Наталки Бойкевич з Джефрі Сімон. Молоду пару звінчав місцевий парох митр. радник о. В. Тарнавський. Варто зазначити, що обручки, як одержали молодята, були подаровані бабунею і дідунем молодої, в нас їхнього побуту в Україні пару місяців скоріше.

Весільна гостина відбулася в залі Голланд Гавз в Едмонтоні, на якій було велике число гостей, бо п-во Бойкевичі мають багато приятелів і знакомих не тільки в Едмонтоні, але і в околиці. Функції весільного старости сповняли пп. В. Луців в українській мові і Д. Биско в англійській мові.

Наталка і Джефрі Сімон

Наталка є активною сумівкою, як рівнож активною членкинею сумівської капелі бандуристок, єдиною з основоположників капелі. Вона закінчила Університет і є учителькою в народній школі. Молодий закінчив університет і викладає німецьку мову.

Підчас гостини промовляли о. парох В. Тарнавський, староста В. Луців, Д. Биско, батько молодої і батько молодого, який прибув з Англії разом з мамою та хресною мамою молодого, Леся Фіялка від бандуристок і СУМ, а Леся Луців вручила дарунок від бандуристок. Були зачитані привіти від дідуня і бабуні з України від хресних батьків молодої з Вінніпеґу та від хору ОЖ ЛВУ — СУМ „Верховина" та інших.

При гарній оркестрі гості забавлялися до пізної ночі.

Другого дня п-во Бойкевичі запросили своїх приятелів на поправини, які відбулися в сусідній залі „Комюніті Гал" і на заклик весільного старости п. В. Луціва переведено збірку на українську пресу та Дім Української Молоді, який будується в Едмонтоні. Збірку перевів п. С. Патан. Зі збірки призначено 15.00 дол. на „Українські Вісті",

Щира подяка жертводавцям, а молодій парі бажаємо як найкращих успіхів на новій дорозі життя.

Г. Процків

Китиця квітів на могилу

У ВОСЬМУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ БЛ. П. ТЕОДОЗІЇ ПАНАСЮК

бл. п. Теодозія Панасюк

В середу, 17-го лютого 1965 року, прийнявши св. Напутіє, упокоїлася в Бозі бл. п. Теодозія Панасюк.

Покійна Теодозія народилася 8-го листопада 1899 року в селі Барилів, Радехівського повіту в Україні.

Похорон покійної почався в п'ятницю 19-го лютого 1965 р. панахидою в катедральній церкві св. Йосафата, що її відслужили о. парох Ю. Ковальський, о. Д. Грещук та о. Ю. Слота ЧСВВ.

Слідуючого дня всі три священики відслужили заупокійну св. Літургію та похоронили покійну на цвинтарі св. Михаїла.

„Ой вже вісім років минуло, дев'ятий наступає, як мама наша й найдорожча бабуся в гробі спочиває. Мамо рідна, мамо нераз мені сниться, що у сні вас бачу. Нераз сниться, що ви змерзли і вас накриваю, а як пробуджуся то слізьми вмиваюсь. Сумно без вас, мамо, тяжко серце б'ється, що ви вже не побачите, як нам тут живеться. Внуки ваші та й правнуки за вами тужать, але в час страждання на Бога поглядають. Мамо моя дорогенька, як я вас згадаю, сльози очі заливають і ради на це не маю. Думка думку доганяє, як лягаю спати та у восьму річницю ми згадали, як вмирала мати; як умирали, а ми всі тужили. І ви нас просили „не забудьте, а згадайте". Нема, мамо, і одної днини, щоби ми вас не згадали. І ми про вас пам'ятаємо і Господа молим, щоб дав вам щасливість у небеснім царстві."

В приводу поминок про нашу Рідну маму й бабусю передаємо на Патріярший фонд 100 долярів і на „У. Вісті" 15 дол.

Семен і Александра Сич з Лейкс, Алберта

Дякуємо за жертву, а покійній Теодозії Панасюк нехай подасть Господь вічну щасливість в небі і вічну пам'ять.

Квіти, що не в'януть

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ БЛ. П. ІВАНА ПАРТИКИ

бл. п. Іван Партика

„Ой зацвила черемшина білим цвітом, на третього березня 1972 року Іван попращався з білим світом".

Згадують його дружина і сини.

СПОМИНИ

Про Митрополита Кир Андрея Шептицького

Іван Лев граф Шептицький

VI

Восени 1923 р. вертався до Львова Дядько Митрополит з дволітньої подорожі через Рим, куди їздив „ад ліміна". Вертався з Бразилії та Канади, де організував ієрархію, вівідував порозкиданих українських емігрантів і вносив у їхні

(продовження на стор. 8.)

ВАЖЛИВЕ ДЛЯ ВЛАСНИКІВ ДОМІВ
Кошториси даром
З ФАБРИКИ ДО ВАС

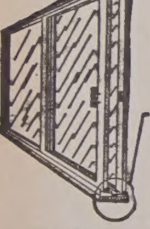

Похиле підвіконня включує:
— вінилеву щілину (не допускає морозу)
— система для пересування ніколи не спраьляє клопоту

Ми можемо прикрасити Ваш дім цими чудовими дверми „Супрім" до патіо

СТАРЕ НОВЕ

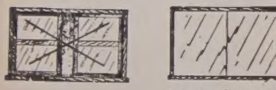

Алюмінові частини до розсування на боки зі сіткою та забезпечення перед бурею

СТАРЕ НОВЕ

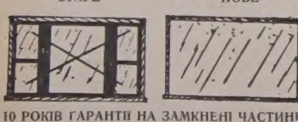

10 РОКІВ ГАРАНТІЇ НА ЗАМКНЕНІ ЧАСТИНИ
Професійна інсталяція
SUPREME WINDOWS LTD
Office 484-5684, Evenings 482-2511. 16935 - 110 Ave.

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.
В НАС МОЖНА КУПИТИ ЕСПАНСЬКИЙ ШАФРАН

ВЕСЕЛИХ СВЯТ!
всім нашим клієнтам, уділовцям та приятелям
бажають щиро
керівництво та працівники
HERITAGE SAVINGS & TRUST COMPANY
10166 - 100 Street Phone: 429-6656 Edmonton, Alberta

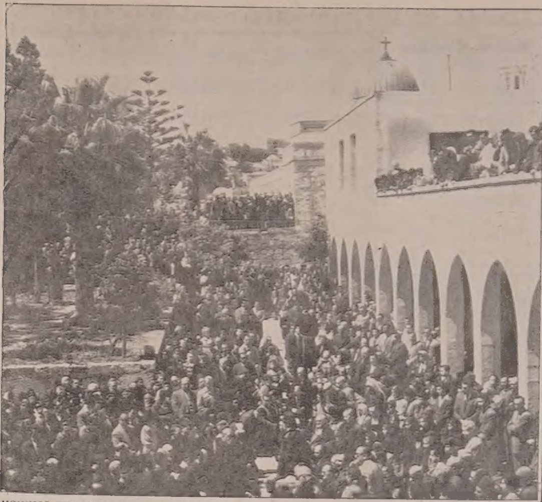

КОЖНОЇ П'ЯТНИЦІ ЗБИРАЮТЬСЯ ПРОЧАНЕ БІЛЯ БУДИНКУ, ДЕ КОЛИСЬ БУЛА ПРЕТОРІЯ, щоб розпочинати Хресну дорогу, що веде шляхом, що ним колись ніс свій хрест на Голготу Христос.

ЇДЕМО НА ПРОЩУ

НИЗКА ВРАЖЕНЬ З ПОДОРОЖІ ДО СВЯТИХ МІСЦЬ

о. М. СОПУЛЯК

УКРАЇНЦІ НА ХРЕСНІЙ ДОРОЗІ

Немає прочанина, який відвідує Святу Землю та Єрусалим, який не перейшов би тої дороги, якою колись Христос Спаситель ніс свій важкий хрест на Голготу. Величаві процесії Хресною дорогою відбуваються кожного року в Велику п'ятницю. Але кожної п'ятниці в 3-ій годині пополудні відбувається невелика процесія з місця засуду — преторії попри 14 станцій Хресної дороги до Голготи, що міститься в церкві Божого Гробу. Всі прочане, які відбули прощу Хресною дорогою до церкви Божого Гробу, переживали враз із Христом Його важку дорогу й для кожного з прочан Хресна дорога залишалася дорогою пам'яткою на все життя. Про Хресну дорогу говорили в Єрусалимі й наші прочане. Один із них п. Я. Ф. запитався мене, чи він не міг би нести в процесії Хресної дороги хреста, який несуть на чолі процесії. Я порозумівся із двірником францісканської гостинниці „Каза Нова" й він сказав, щоб п. Ф. зголосився до нього й він справу поладнає. Я скористав з того, що до нашої групи прилучився в Єрусалимі молодий український чернець-студит із Риму й просив його вести нашу процесію, а сам вибрався таксівкою на відвідини манастиря св. Сави Освиченого поблизу Вифлеєму, на пустині. Цей старовинний манастир лежить 15 миль від добрих доріг, а до того до манастиря недозволений вступ жінкам. Якщо жінки були би між прочанами, то мусять ждати біля брами на манастирському подвір'ї. Супроти цього я не плянував відвідин того манастиря з цілою нашою групою. Зате я поїхав у п'ятницю, як наші прочане відбували прощу, із Джорджом до манастиря св. Сави. По дорозі ми мали відвідати ще манастир св. Теодозія, що лежить ближче Вифлеєму, але теж на пустині.

Наші прочане в міжчасі готувалися до Хресної дороги. В п'ятницю вранці зголосився ще один наш прочанин п. І. Х., що він хотів би нести хрест у процесії. Я пішов до двірника нашої гостинниці й запитався, чи він вже приобіцяв хрест п. Ф. Він сказав, що так. Я тоді радив п. Х. порозумітися з п. Ф., щоб може несли хреста на зміну. Одначе п. Ф. сказав, що така ласка йому трапилася раз у житті й він хоче нести хрест цілу Хресну дорогу. Й ніс його з піднесеним чолом й молився. Казав, що думав тоді про Христові терпіння та про терпіння українського народу.

Не знаю, чи й коли українська проща в Святій Землі брала участь у процесії Хресною дорогою. Не знаю теж, чи коли хтось із українських прочан ніс хрест у процесії на Хресній дорозі. Наші прочане брали участь у процесії на Хресній дорозі і один із них ніс хрест на чолі процесії. Він оповідав мені відтак, що під час процесії до нього підходили різні чужі прочане, священики, черці й світські люде й просили дозволити їм бодай частину Хресної дороги нести хреста. Але п. Ф. не відступив тої почесної функції нікому, а ніс хрест сам від преторії, через усі 14 станцій Хресної дороги, при яких процесія задержувалася й відмовляла коротку молитву, аж до церкви Божого Гробу, на Голготу, де Христос був розп'ятий. П. Ф. ще й сьогодні з великим зворушенням та прейнятям згадує процесію та свій похід з хрестом тим шляхом, що ним колись ішов з хрестом на Голготу Спаситель світу.

Кромі цеї „великої процесії по Хресній дорозі, в Єрусалимі відбувається що дня ще мала хресна дорога таки в самій церкві Божого Гробу. В цій процесії наша група теж брала участь. То було першого дня, як ми прибули з Назарету до Єрусалиму. Ми приїхали до Єрусалиму після полудня, розмістилися по кімнатах у нашій гостинниці, а відтак пішли відвідати церкву Божого Гробу. То вже належить до традиції всіх прощ, що вони, після прибуття до Єрусалиму, найперше відвідують церкву Божого Гробу. Так зробили й ми. В часі наших відвідин підійшов до мене один чернець-францісканин і запитався, чи ми не хотіли б узяти участь у процесії, яка незабаром відбудеться в церкві Божого Гробу. Я порозумівся з нашими прочанами, які дуже радо погодилися на те. І ми відтак, враз із францісканськими черцями із Єрусалиму та невеликою групою прочан відбули невелику процесію до всіх престолів церкви Божого Гробу, закінчуючи її на Голготі.

Вже ця перша невелика процесія в церкві Божого Гробу зробила велике враження на наших прочан, бо пригадала їм й каплицю бичування й кидання жеребів за одяг Христа й розпинання на хресті та смерть Спасителя. А розколина в скелі на Голготі пригадала всім пам'ятні події із хвилини смерти Спасителя, коли скеля на Голготі розкололася на двоє та коли гроби відкрилися й з них повиходили мерці. Ця перша процесія в церкві Божого Гробу неначе призвичаїла нас до пам'ятних місць із терпінь та смерти Христа й відтак кожний із нас залюбки заходив до тої церкви й пішов молитися або під хрест на Голготу, або до Божого Гробу, де через три ночі спочивав наш Спаситель, до дня світлого свого Воскресення . . .

Процесія Хресної дороги зачинається від кол. преторії, а відтак йде через каплицю бичування до місця „літістротон", яке є в манастирі Сестер Сіону. Там мав Пилат сказати до зібраної товпи: „Це чоловік" й показав їй окривавленого, збичованого Христа. При третій станції Хресної дороги є в підвалі якась давна в'язниця, про яку є переказ, що в ній мав сидіти, під час свого ув'язнення Христос, а в долішній частині мав сидіти Варава. Одначе то мало правдоподібне, щоб Христос сидів у тій в'язниці. Зате „в'язниця Христа" дає уявлення, як виглядала римська в'язниця за часів володіння римлян у Святій Землі.

УКРАЇНСЬКІ ПРОЧАНЕ НА ХРЕСНІЙ ДОРОЗІ В ЄРУСАЛИМІ. В ТІЙ ПРОЦЕСІЇ НІС ХРЕСТ УКРАЇНСЬКИЙ прочанин п. Я. Ф. з Едмонтону.

МИ ЗНОВУ ДЯКУЄМО ВАМ ГОТІВКОЮ ВЖЕ ТРИДЦЯТЬ ДРУГИЙ РАЗ

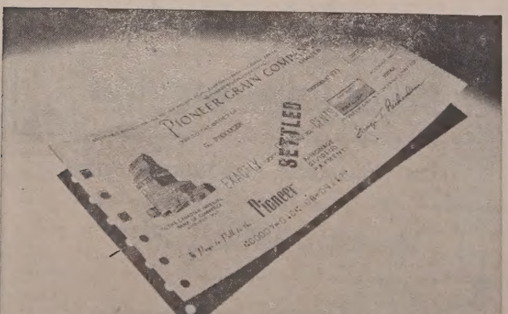

ТОМУ, ЩО МИ ТУРБУЄМОСЯ. Рік-у-рік ми даємо вам, нашим вирощувачам збіжжя, найкращу послугу в продажі збіжжя та доставі всіх потрібних для вирощування речей.

Рік-у-рік, залежно від положення на збіжжевому ринкові, ми виплачуємо вам готівкою товарові звороти, за той привілей, що можемо вам послужити нашим посередництвом.

PIONEER GRAIN COMPANY.
LIMITED
ONE OF THE COMPANIES

МОЯ ПОДОРОЖ В УКРАЇНУ

У ЛЬВОВІ

Як ми приїхали на головний двірець у Львові, нас звідти перевезли до готелю „Львів". В готелевому голі вже ждало багато людей на своїх рідних, що якраз тим поїздом приїхали до Львова.

Родини вітаються між собою, плачуть із радости, бо вже довгі роки себе не бачили. Тут і там, чуєте: „Братуню або сестричко, та ми не бачилися вже через такий довгий час. Та то вже проминуло з того часу 45 або й 50 років". Нас приїхало тим поїздом із цілої Канади приблизно 100 осіб. Одні їхали до Львівської области, другі до Тернопільської, ще інші до Чернівецької, а інші ще кудиінде. Напроти них виїхали їхні жінки та діти. Майже всі діти вже повиростали при матерях, без батьків, уже подружені й навіть мають своїх дітей. І ці діти кличуть: „Мій таточку, та ми вас не бачили, хиба на фотографії" — тай у плач. А батько, який приїхав із Канади, й собі плаче з радости: „Та ви без мене такі великі повиростали, що я ніколи вас не пізнав би" — говорить батько. Всі обнімаються, цілуються і плачуть з радости.

Така зустріч зворушує до сліз кожного, хто її бачить. А той, хто такі зустрічі бачив, не забуде їх ніколи. Але не всі так втішалися. Було чимало таких, що напроти них ніхто не вийшов із їхньої родини й вони стояли самітні, сумні та похнюплені. Та то не була вина їхніх родин. Винні були в тому ті, що організували нашу подорож в Україні. Ми мали заплачену подорож з Києва до Львова літаком й мали бути протягом одної чи двох годин у Львові. А нас везли поїздом цілих десять годин. Через те вийшло чимале непорозуміння, бо деякі родини приїхали були на час, але не діждалися своїх гостей із Канади й поїхали домів. А відтак, пощо везли подорожних, що їхали до Тернополя, через Тернопіль аж до Львова, а відтак вони мусіли вертатися зі Львова до Тернополя? Через те вони втратили п'ять днів, бо побували з нами у Львові через п'ять днів, а відтак поїхали на три дні до Тернополя. Але то лише нам то важко зрозуміти. Люде, що живуть у СССР, тому не дивуються, бо там такі речі діються частіще.

В готелі нас порозділювали по кімнатах, а відтак о другій годині подали нам обід.

Що мене вразило при їжі в ресторанах у СССР, то те, що там кожний раз подавали на стіл рибу. Чи сніданя ,чи обід, чи вечеря, завжди була на столі якась риба. Раз давали сардинки, іншим разом печену, ще іншим разом вуджену рибу. Хто хотів й любив рибу, то їв її, але назагал наші подорожні не дуже рвалися до риби. Другою стравою, що теж була постійно на столі, була зелена цибуля з салатою та оцтом. Але ярину наші туристи їли вже радо.

На обід завжди нам подавали печене м'ясо, картоплі, сос, борщ, заливаний квасною сметаною. Деколи були пироги з сира, але посипані цукром. Якщоб ці пироги були посолені, а не поцукровані, то люде були б їх їли. А так, кожний покоштував їх і лишав на тарілці, бо до такої страви не звик.

Крім риби та пирогів, всі інші страви нам смакували й всі їли, кілько хотіли, бо всього давали подостатком. дала на стіл півмиски зі Ми всі сиділи за одним столом, обслуга дуже дбайливо нам услугувала, накладала на стіл півмиски зі стравами й кожний брав собі, кілько хотів. Так було в кожному місті, куди ми приїздили. Й усюди з нами дуже чемно обходилися.

Також на вечерю давали їсти подостатком.

З напитків пили наші туристи найбільше коньяк і пиво. Пляшки з напитками там менші, але й дешевше коштують. Пляшка коньяку коштує 3.60 дол., але за советські гроші 8.00 рублів. Пляшка водки коштує 1.60 дол. Хто любив випити в „кумпанії", то мав добру нагоду, бо до пиятики було досить приятелів.

На селі люде їдять приблизно те саме: рибу, хліб, ковбасу й п'ють горілку. На селі п'ють багато, але переважно самогонку. Наварять тої „браги", заправлять її й годі пізнати, чи то куплена, чи своєї продукції. Але здається мені, що всі люде на селі мають тепер одну добру прикмету: нічим не журиться.

Що мене там ще сильно вразило, то те, що там усе державне. Поля колгоспні то властиво державні, бо до них ніхто не має ніякого права. Люде їх лиш управляють. В місті всі крамниці та всі установи теж державні. А всі люде працюють на державній праці. Заробляють лише тільки, кільки держава призначила.

Так, що тамошні люде не мають чим журитися, бо за них турбується всім держава. Може й тому вони якісь такі безжурні, а може вже байдужі до всього.

Допомога

ДЛЯ УКРАЇНСЬКО-КАНАДСЬКОГО АРХІВУ-МУЗЕЮ

Провінційний посол для виборчої округи Едмонтон-Гайлендс повідомив, що албертський міністер для справ культури, молоді та розваг п. Г. Шмід призначив допомогу в сумі 9,000 долярів.

Допомога буде вжита для віднови закупленого недавно будинку, в якому будуть приміщені матеріяли зібрані Українсько-Канадським Архівом-Музеєм.

Протягом недавних років згаданий Архів-Музей зібрав тисячі архівних, бібліотечних та музейних матеріялів, які відносяться до історії, культури та внеску українських поселенців в культуру так в їхній батьківщині, як і тут у Західній Канаді. Завданням Українсько-Канадського Архіву-Музею є вможливити зацікавленим людям доступ до цеї вартісної збірки.

Допомога з міністерства культури, молоді та розваг, в рямцях першенства затруднення, признає важливість зберігання цеї спадщини, як і інших спадщин для добра загалу албертців.

Справу признання допомоги для Українсько - Канадського Архіву-Музею піддержали, зацікавлені цею установою, едмонтонські посли міністер д-р А. Гоголь, п-і К. Чічак та п. Ю. Козяк.

Українська делеґація у міністра Гайдаша

І ІНШИХ ПРЕДСТАВНИКІВ УРЯДУ

ОТТАВА. — Делеґація Об'єднання Українсько-Канадських Підприємців і Промисловців перебувала недавно в Оттаві й мала наради з дост. Стенлі Гайдашем — міністром відповідальним за програми багатокультурности; делеґація мала також розмови з урядовими особами його міністерства.

До складу делеґації, якою проводив С. В. Фроляк — голова Об'єднання, належали Ігор Бардин, Еміль Федак, Андрій Григорович, проф. М. Р. Лупул, Микола Ольховий, дост. Михайло Стар, проф. В. Тарнопольський і Ед Топорницький.

Делеґація відвідала також Палату Громад під час періоду запитань і взяла участь в офіційній перекусці, на якій були присутні дост. Стенлі Гайдаш, дост. Мічел Шарп — федеральний міністер закордонних справ, дост. Роберт Андрас — міністер робочої сили й іміграції, дост. Джон Мунро — міністер праці, і дост. Гю Фолкнер — міністер внутрішних справ.

Розмови з д-ром Гайдашем і його співпрацівника ми відносилися до здійснення багатокультурної політики федерального уряду і, звичайно, в тих розмовах взято до уваги погляди і рекомендації висловлені делеґацією, особливо її представником проф. Лупулом.

ДЕЛЕҐАЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ ПРОФЕСІОНАЛІВ І ПІДПРИЄМЦІВ У МІНІСТРА ГАЙДАША

Зліва до права: дост. Михайло Стар, Андрій Григорович, Еміль Федак, Ед Топорницький, проф. М. Р. Лупул, дост. Гю Фолкнер — мін. внутрішніх справ, Стенлі Фроляк, дост. Стенлі Гайдаш — міністер відповідальний за справи багатокультурности, Степан Яворський, проф. Володимир Тарнопольський, Ігор Бардин, сенатор Павло Юзик і Микола Ольховий.

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамуванню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood
В. М. СМОЛИК, управитель

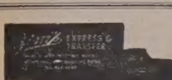

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.

Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP
10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta. — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

NOTICE FOR CHANGE OF NAME

CANADA
PROVINCE OF ALBERTA

Notice is hereby given that I, Cheryl Lynn Williams of the City of Edmonton in the Province of Alberta, secretary intend to make application to the Director of Vital Statistics, under the provisions of The Change of Name Act, R.S.A. 1970, for change of name as follows:

1. For a change of my name to Cheryl Lynn Parker.

Cheryl Lynn Williams
Signature of applicant — legal name in full.

———o———

CANADA
PROVINCE OF ALBERTA

Notice is hereby given that I, Tennyson Smith Peach otherwise known as Tennyson Smith Whitfield of the City of Edmonton in the Province of Alberta, teacher's aid intend to make application to the Director of Vital Statistics, under the provisions of The Change of Name Act, R.S.A. 1970, for change of name as follows:

1. For a change of my name to Tennyson Smith Whitfield.

Tennyson Smith Peach
Signature of applicant — legal name in full.
Tennyson Smith Whitfield.

If known by a name other than legal name please sign also in that name.

———o———

ОГОЛОШЕННЯ НОВОЇ РЕЧОВИНИ, ЩО ГОЇТЬ: СТЯГАЄ ГЕМОРОЇДИ

Ексклюзивна лікувальна субстанція, як перевірено, стягає гемороїди й направляє ушкоджені клітини.

Славетний інститут для досліді винайшов єдину в своєму роді субстанцію, що стягає гемороїди безболісно. Вона усуває сверб і прикрість до мінут і приспішує лікування ушкодженої, запаленої тканини.

В кожному випадку, коли усту пав біль, стягалося також ушкоджене місце.

Найважніше з усього те, що наслідки були такі досконалі, що ця поправа тривала багато місяців.

Цього доконано новою лікувальною субстанцією (Віо-Дуне) яка швидко помагає гоїти ушкоджені клітини.

Тепер Віо-Дуне можна мати як масть і в формі під назвою Preparation H. Питайте за ним в дрогсторах. Будете задоволені, або звернуть вам гроші.

THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.
AUDIOTONE
John ROBERTS
10246 - 102 St., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

● **ДО ВИНАЙМУ** мешкання. Дві кімнати з меблями і три кімнати без меблів. Голоситися до 9629 - 110 Аве. Тел.: 422-8915.

———o———

● **ШУКАЮ ДІВЧИНИ** або жінки-вдови (може бути з дитиною) до одруження, віком до 35 років.

Я маю велику фарму, модерно вставкований дім з усіми додатками. Серйозні зголошення зі світлиною слати до „Українських Вістей" під „Фармар". Листи прошу писати по англійськи, бо мені важко читати писані рукою літери.

———o———

Спомини про . . .

(закінчення з стор. 6.)

души потиху й надію. Тоді його несподівано інтернували в Катовицях, тобто вагон, у якому він їхав, відчепили й пересунули на бічні рейки. Дядька, що в останній час вже був важко захворів, держали тут під сторожею і не давали йому нікуди вийти з вагону. Щойно по двох днях вдалося в дечому перемогти перешкоди і післати по лікаря й сестер. Але можна собі уявити положення хворого з його великим зростом у спальному вагоні. Така ситуація тривала з два тижні. Наш кузень і великий приятель, Володислав Скшинський, тодішній амбасадор Речіпосполитої Польської у Ватикані, прибув швидко до Варшави, щоб висловити з того приводу велике невдоволення Папи Пія XI польському урядові і домогтися звільнення Митрополита. Та це не сталося так легко. Ворожа постава польського уряду до Митрополита дорівнювала байдужості латинського єпископату.

Уряд і міністер внутрішніх справ боялися українських демонстрацій на честь Дядька Митрополита під час його повернення до Львова і тому то змовлялися не випустити його зовсім. Нині діються такі, а ще може й куди гірші діла, щодня. Але в 1923 р. це було щось небудене, щобув'язнити Митрополита! Нарешті якось погодилися, щоб Митрополит поїхав поїздом до Перемишля, а звідти „інкогніто" автом до Львова під тою тільки умовою, що Дядько складе потім візиту президентові Польщі Войцеховському.

Через півгодини по приїжджі Дядька Митрополита пішов я до Святого Юра разом з батьком. Пригадую собі багато людей у передпокої та занепокоєння Дядькового оточення. Він був важко хворий, мав грипу й часті комплікації запалення суставів. Думаю, що це інтернування у великій мірі відбулося потім на його здоров'ї.

В листопаді того ж року приїхав до Львова В. Скшинський до своєї сестри, Юлії Борковської. Він докладно розповідав нам про труднощі своєї інтервенції. Польський уряд мав уже готовий плян, щоб Дядька Митрополита інтернувати в одному з латинських монастирів у Келеччині, не впустивши його взагалі до його архиепархії. Коли ця буря вже трохи ущухла, тоді майстри цього пляну, латинські польські єпископи, почали себе виправдувати на різні лади. Ніхто з них більше не хотів признатися до такого ганебного проєкту. Вони тепер по-фарисейськи відмовлялися від вини. (Чи тепер інакше з кардиналом Вишинським, що не дозволяє українським католикам східнього обряду мати свого Єпископа?). А Дядько довго не міг повернутися до здоров'я.

* * *

Окремі рядки треба написати про о. ігумена Климентія (в світському стані — д-ра Казимира графа Шептицького, а для нас дітей „Стрийця Казя"). Коли б не те, що 35 років свого чернечого життя провів він у тіні свого брата Митрополита, то нині його беатифікаційний процес вже був би постульований. Ми знали його краще, ніж Дядька Митрополита. Може тому, що до 1911 р. жив світським життям в Дев'ятинках, куди ми часто їздили в гості. Він був нам дуже близький, бо знав усі дрібні проблеми нашого життя. У нього завжди був надзвичайно ясний погляд на справи і завжди була добра порада, як у великих, так і дрібних проблемах нашого життя. Співжиття і приязні стосунки тих двох братів, наших дядьків, щораз більше й більше затіснювалися, поглиблювалося взаємне зрозуміння. Дві їхні душі перетоплювалися в одну. Частіше й частіше перебував тепер о. ігумен у Святім Юрі при братові Митрополитові, так що завжди зустрічали ми його там або в нашім домі при вул. Зеленій ч. 30 у Львові. Перед тим був так зайнятий будуванням і організацією Чину Студитів, що рідко коли виїздив з Унева. Пригадую собі, що тільки раз приїхав на кілька тижнів до Прилбич, щоб писати „Устав" (конституцію) для Студитів. І, звичайно, по обіді ціла наша родина дискутувала з ним над окремими параграфами. Та з бігом часу він щораз більше справ передавав молодшим братам Студитам, що вже жили згідно з Уставом, і тепер міг присвятитися ширшим проблемам, допомагати братові Митрополитові, спільно радитись і взаємно потішатися. Від того часу вони завжди разом приїздили до Прилбич.

Останній раз були вони в липні й серпні 1939 р. Як завжди, так і тепер натовпи людей приходили на Службу Божу до дімашньої каплиці або до тої каплиці з гробницями в полі. Люди хотіли побачити свого Митрополита, висповідатися в нього, розповісти йому свої жалі чи радощі. А він для всіх знаходив час і терпеливість.

Річна передплата „УВ" — тільки $6.00

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТОРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta
Office Phone: 422-8553

CHEKERDA'S DENTURE CLINIC
ROSSLYN SHOPPING CENTRE — EDMONTON
13562 - 97 St., Edmonton
Ph. 475-0011 — Res. 476-9627

ROCKETT AUTO BODY SHOP LTD.
Baked-On Paint — Welding
Customizing
Wm. PENTYLIUK
424-0702 10426 - 95 Street
Edmonton, Alberta

Aaron Denture Clinic Ltd.
Затверджений дентистичний механік
Полудневий Едмонтон
10816A - 82 Аве.
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

ОКУЛІСТИ—ОПТОМЕРИСТИ

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone 422-1248

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі —
— Припасовує окуляри

TROUBLES?
Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION Ltd.
10635 - 95 St., Edmonton
Phone 424-4401

Посилаю ——— на передплату “Українських Вістей”

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton, Alta T5H 2M8

Ім'я і прізвище: ....

Адреса: ....

....

(Подати в англійській мові)

ЗМІНА АДРЕСИ

15 ЦЕНТІВ

Коли змінюєте місце свого перебування, випорніть цю картку витніть та негайно перешліть на адресу Адміністрації "У.В.":
UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta

Ім'я і
стара адреса: ....

....

Ім'я і
....

нова адреса: ....

(Адресу писати по-англійськи)

Easter Sunday Best

Adorn your Easter table with the best! We've gathered an abundant variety of the very finest foods especially for your holiday enjoyment. Whatever you're planning on serving, you'll find it at Safeway at everyday low prices. Enjoy best in feasting and good wishes for a happy Easter from Safeway.

Shop Thursday until 9:00 P.M.

Safeway will be closed FRIDAY, APRIL 20.

SAFEWAY
CANADA SAFEWAY LIMITED

Knights of Columbus

$20,000 Cash Bingo

1 GAME for $2,000
8 GAMES for $1,000 each

Major Prize $10,000

PLUS "VALUABLE" CONSOLATION PRIZES

Wednesday, APRIL 25, 1973

EDMONTON GARDENS

RESERVED SEATS $6.00 TICKETS AT:

BOX OFFICE McCAULEY PLAZA - Lower Mall — ALL WOODWARDS STORES — MIKES — HUB CIGAR — BEVERLY PHARMACY — OLE'S PIPE SHOP, Jasper Place — DANNY'S SERVICE STATION, 108A Ave. & 97 St. — KILLARNEY DRUGS, 129 Ave. & 97 St. — ST. ALBERT DRUGS, St. Albert — SMOKY LAKE DRUG STORE, Smoky Lake — CORONA FRUIT STORE, Vegreville — ED'S NEWS, Fort Saskatchewan — BLAKE'S STORE, Holden — MIKE'S BARBER SHOP, Lamont — A. KOTYSHYN, Two Hills — MIKE'S GULF SERVICE, Calmar

Proceeds to Father Bonner Memorial Building Fund and Knights of Columbus Minor Hockey